

თემურ ქორიკაძე

ამერიკელებო, გაბვიძხილეთ, სად ნავიღა 7 თქვენი ოთხი მილიარდი?



კვირის ამბები

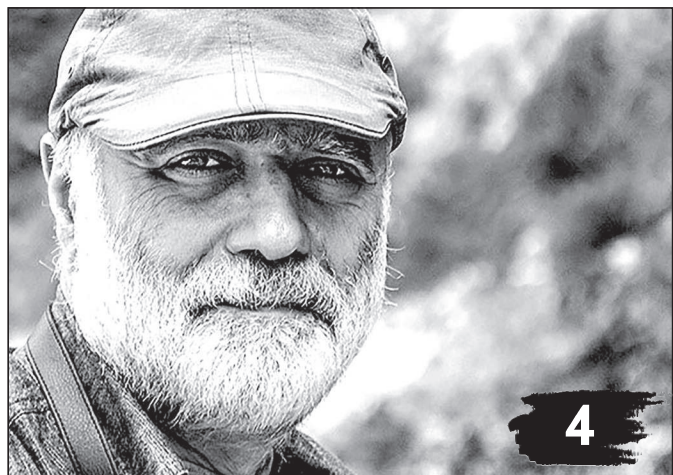
მეგობრული პედალი!

საქართველოს
ქრანლისტო ფედარაციის
საზოგადოებრივ-
პოლიტიკური გაზეთი №2




პაატა ნაცვლიშვილი

სასახელო დამარცხება



საფეხბურთო
ფეისბუქები
და რჩეული
კომენტარები
საილიკების
ბარეში



EURO2024

რა იქნება ხვალ?!

**NATO-ს ახალი
შუღი, რუსეთის
დაუძინებელი
გზარი,
ნიღარლანდების
პრევიერ-მინისტრი
იქნება 5**



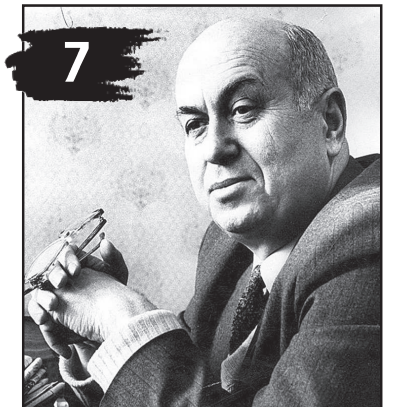
რამდენ ჰებელსს დავითვლით შემოდგომაზე?





3

არღვიწყება



7
ყველასგან
გამორჩეული
მწერალი,
მთარგმნელი,
ქურნალისტნი

ირაკლი კობახიძის სტრატეგიული მოთხოვნების პოლიტიკა



გარდა ამისა, ირაკლი კობახიძის მოთხოვნები და პოლიტიკა...

„ჩვენ დამოუკიდებლობა აღვიდგინეთ 33 წლის წინ, 1991 წელს. ჩვენს თაობას და ჩვენს უფროს თაობას ახსოვს გასული საუკუნის 80-იანი წლები, როდესაც ქართველები იბრძოდნენ სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობის აღდგენისთვის. 1988 წელს გაიმართა პირველი მასშტაბური დისიდენტური აქცია და მაშინ არავის სჯეროდა, რომ სულ რაღაც რამდენიმე წელიწადში შეიძლებოდა ჩვენი ოცნება ახლდინოდა და საქართველო კვლავაც გამხდარიყო დამოუკიდებელი სახელმწიფო. თუმცა, ეს ოცნება ახლდა და 1991 წელს გამოცხადდა საქართველოს სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობის აღდგენა. სიმბოლურია, რომ დღევანდელ დონისძიებებს ესწრება პირველი პრეზიდენტის ვაჟი, ბატონი კონსტანტინე ბაქსაძე, მივსალმებით მას განსაკუთრებულად.“

ჩვენ ამ 33 წლის მანძილზე საკმაოდ რთული ისტორია განვვლეთ, - იყო მრავალი განსაცდელი, მათ შორის, იყო 4 ომი, რომელიც გამოვიარეთ ამ სამი დეკადის განმავლობაში. ეს იყო სახელმწიფოებრივობის განვითარების, ჩამოყალიბების ძალიან რთული გზა და ამ გზაზე განსაკუთრებული მნიშვნელობა ჰქონდა ჩვენი მეგობრების მხარდაჭერას. აქ უნდა აღინიშნოს,

რომ გერმანული სახელმწიფოს და გერმანელი ხალხის მხარდაჭერა საქართველოს მიმართ იყო განსაკუთრებულად მნიშვნელოვანი. ჯერ კიდევ 80-იანი წლებიდან, ჩვენ გვრძობდით ამ მხარდაჭერას, დახმარებას გერმანიის მხრიდან და მას შემდეგ, რაც საქართველომ აღიადგინა სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობა, კიდევ უფრო მძაფრად განვიცადეთ ამ მხარდაჭერის სარგებელი საკუთარ თავზე. 90-იანი წლებიდან გერმანიამ განსაკუთრებული წვლილი შეიტანა ქართული სახელმწიფოებრივობის განვითარებაში, და მადლობა კიდევ ერთხელ გერმანულ სახელმწიფოს, გერმანულ ხალხს და ჩვენს გერმანულ მეგობრებს ამისათვის“, - განაცხადა პრემიერ-მინისტრმა.

მთავრობის მეთაურმა სიმყრდით გამოხატა მისი მხარდაჭერა ირაკლი კობახიძის მოთხოვნების მიმართ.

„ამ ოთხი წლის განმავლობაში კიდევ უფრო მძაფრად შევიგრძენით, რამდენად მნიშვნელოვანია მშვიდობა და სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობა, სახელმწიფოს სუვერენიტეტი. ამ ოთხი წლის განმავლობაში ჩვენ არაერთი ბრძოლა გადავიტანეთ იმისთვის, რომ შეგვენარჩუნებინა მშვიდობა და განვუმტკიცებინა ჩვენი სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობა, ჩვენი სუვერენიტეტი, და ეს ბრძოლა საბოლოო ჯამში იყო ძალიან წარმატებული. დარწმუნებული ვარ, მომავალში ვივლით მყარად სწორი მიმართულებით, განვამტკიცებთ კვლავაც ჩვენს დამოუკიდებ-

ბლობას, ჩვენს სუვერენიტეტს და შევიწინააღმდეგებთ მშვიდობას ჩვენს ქვეყანაში, რაც საქართველოს განვითარების აუცილებელი პირობაა.“

ჩვენ გვაქვს ჩვენი ოცნებები და მთავარი ოცნება არის, რა თქმა უნდა, ჩვენი ქვეყნის გამოვლიანება, გაერთიანება და ამ თვალსაზრისითაც სიმბოლურია, რომ ჩვენ ამ თემზე ვსაუბრობთ გერმანიაში. გერმანია არის სწორედ იმის სიმბოლო, თუ როგორ შეიძლება მთომინებით გამოვლიანო საკუთარი ქვეყანა. მთომინებით ელოდებოდა ათწლეულების განმავლობაში გერმანია გაერთიანებას, გამოვლიანებას და საბოლოოდ, 1989 წელს, გერმანელებს ეს ოცნება აუხდათ.

ჩვენც გვაქვს სტრატეგიული მთომინების პოლიტიკა და დარწმუნებული ვართ, რომ ჩვენი პოლიტიკით საბოლოო ჯამში იქნება შესაძლებელი საქართველოს ოცნების ახდენა, ქართველების ოცნების ახდენა და საქართველო იქნება ერთიანი და მთლიანი სახელმწიფო“, - განაცხადა პრემიერ-მინისტრმა.

ირაკლი კობახიძის თქმით, საქართველოს აქვს აგვისტოს 2030 წლისთვის მხარდაჭერის ნაგებობის წყობა.

„ჩვენ გვაქვს ასევე ძალიან მნიშვნელოვანი ეროვნული ამოცანა, ეს არის 2030 წლისთვის ევროკავშირში გაწევრება. დღეს ჩვენმა მავშემმა არაჩვეულებრივად შეასრულეს ევროკავშირის პიქსი და დარწმუნებული ვარ, რომ ამ მავშემის მომავალი არის ევროკავშირში. ეს მავშემები აუცილებლად იცხოვრებენ ევროკავშირში, იცხოვრებენ ერთიან საქართველოში, რომელიც იქნება ევროკავშირის წევრი ქვეყანა, და ეს მოხდება ძალიან მალე. კიდევ ერთხელ ვიტყვი, რომ ამ ყველაფერში, რა თქმა უნდა, განსაკუთრებული მნიშვნელობა აქვს ჩვენი მეგობრების მხარდაჭერას“, - განაცხადა პრემიერმა.

საქართველოს დამოუკიდებლობის დღისადმი მიძღვნილ საზეიმო მიღებაზე შეკრებილ სტუმრებს სიტყვით მიმართა საქართველოს საგანგებო და სრულუფლებიანმა ელჩმა გერმანიაში ლეონო ბოლდინმა.

ლონისძიებმა ესწრებოდნენ ვიცე-პრემიერი, თავდაცვის მინისტრი ირაკლი გომიზანიძე, საგარეო საქმეთა მინისტრი ილია დარჩიაშვილი, პარლამენტის საგარეო ურთიერთობათა კომიტეტის თავმჯდომარე ნიკოლოზ სამხარაძე, საქართველოს ელჩები ევროკავშირის ქვეყნებსა და აშშ-ში, ფეხბურთის ფედერაციის პრეზიდენტი ლეონო ბოლდინი, ქართული დიასპორის წარმომადგენლები და გერმანელი სტუმრები.



სატირა(ლი) აგზაბი

პარტია „ხალხის ძალის“ წევრი დავით ქართველიშვილი სალომე ზურაბიშვილის მიმართავს პასუხობს, სადაც მან ქართველ ელჩებს თანამდებობის დატოვებისკენ მოუწოდა. ექსპერტისთვის ზურაბიშვილის განცხადება სასაცილოა, ამიტომ სოციალურ ქსელში სახუმარო პოსტით გამოეხმაურა. „ქვეყნის ევროპული მომავლის მხარდაჭერის ნიშნად, გვინდა - ბისაუში საქართველოს საგანგებო და სრულუფლებიანი ელჩი იმ წამსვე დატოვებს თავის თანამდებობას, როგორც კი ამ ქვეყანაში გაიხსნება ჩვენი დიპლომატიური მისია - მოგვანდა ინფორმაცია ანონიმურმა წყარომ, ორბელიანების სასახლეზე დაყრდნობით...“



ფიქრის „ბრძული“ ფიქრები, „გაპრილოვის ღამის“ მესობა ვიქნები...

2019 წლის 21 ივნისს პირველად ვნახეთ ასეთი დარბევა. მანამდე ასეთი დარბევა არ ყოფილა, თუ არ ჩავთვლით 7 ნოემბერს, როდესაც დროში განვლილი იყო მსგავსი მოქმედებები, მაგრამ, როცა ასეთივე ამბები დაიწყო, სპონტანურად მხოლოდ იმის გამო, რომ გავრილოვი აღმოჩნდა საქართველოს პარლამენტის ტრიბუნაზე, ეს ბევრი ადამიანისთვის იყო რაღაც „გულმა ცუდად მიგრძნოს“ ტიპის ამბავი. თუმცა ჩემთვის იყო მთელი რიგი საკითხები, მით უმეტეს, რომ მე არასოდეს ვყოფილვარ თავისუფალი იმ განცხადებისაგან, რომ ბიძინა ივანიშვილი თავისუფალი იყო რუსული გავლენებისგან და ამიტომ მისთვის ხმა არასოდეს მიმიცია, მაგრამ რაღაცა ფაქტები ჩანდა. გვახსოვს ის, თუ როგორ სცილდებოდნენ „ქართული ოცნების“ და სახელი-სუფლებო ორბიტას პროდასავლური შეფერილობისა და ორიენტაციის მქონე პოლიტიკური ძალები თუ პერსონები. მე ვფიქრობ, რომ ბევრი ადამიანი თავის თავს არ უტყდებოდა, მაგრამ ეს რაღაც მანამდე არსებული ეჭვების ლუსტრაცია იყო. ეს კარგად გამოჩნდა ახალგაზრდა თაობის მიმდინარე პროტესტში - მე მას „მიმდინარე“ ვუწოდებ იმიტომ, რომ ეს პროტესტი არ დასრულებულა და კვლავაც გრძელდება.



პოლიტიკური პერტიკალის შენარჩუნების გზა

მოვუწოდებთ პარლამენტს, რომ მიუღებელია არჩევნებამდე რამდენიმე თვით ადრე საარჩევნო კოდექსში ცვლილებების შეტანა, რადგან ეს არჩენს გარკვეულ ეჭვებს. სწორედ ეს იყო პრეზიდენტის მოტივაცია, რომ აღნიშნულ ცვლილებებს ვეტო დააღო.



გიორგი მსხვილაძე პრეზიდენტის საპარლამენტო მდივანი

„ღვთისპატივისცემის წინააღმდეგ“ საკანონმდებლო პაკეტი პირველი მოსმენით მხარდაჭერილია

„ღვთისპატივისცემის წინააღმდეგ“ მომზადებულ საკანონმდებლო პაკეტს პარლამენტის ორბიტულ საკითხთა კომიტეტის სხდომაზე დეპუტატებმა პირველი მოსმენით მხარი დაუჭირეს. ოპოზიციური პარტიები ზოიკოტის რეჟიმში არიან, ასე რომ, სხდომას ოპოზიცია არ ესწრებოდა. გამოითქვა მოსაზრება, რომ აღნიშნული კანონპროექტის გამო შესაძლოა იგივე სენარი განმეორდეს, რაც „უცხოური გავლენის გამჭვირვალობის შესახებ“ კანონის ირგვლივ უკვე ვიხილეთ და ე.წ. ლგბტ პროპაგანდის წინააღმდეგ კანონპროექტს ახალი საპროტესტო ტალღა მოჰყვება.

თუმცა, ამ მოსაზრებას არ იზიარებს ანალიტიკოსი ედიშერ გვერდსაძე და ამბობს, რომ აღნიშნული კანონპროექტი ქვეყანას სჭირდება. მისი შეფასებით, მომავალი თაობა ლგბტ პროპაგანდისგან დაეცემა უნდა იყოს. საკანონმდებლო პაკეტი 19 კანონპროექტისგან შედგება. მათგან ძირითადია პროექტი სახელწოდებით - „ოჯახური ღირებულებებისა და არასრულწლოვნის დაცვის შესახებ“, დანარჩენი 18 კი მისგან გამოდინარე პროექტია. საკანონმდებლო პაკეტის ავტორი და ინიციატორები არიან პარლამენტის თავმჯდომარე შალვა პაპუაშვილი და უმრავლესობის წევრები: გიორგი ბოდუაშვილი, ანრი ოხანაშვილი, რატი ორბელიანი, გიორგი ბოდუაშვილი, დამთავრებული, თენგიზ შარმაშვილი, ირაკლი მატიაშვილი და სოფრო სუბანი.

უმრავლესობის განმარტებით, კანონპროექტის ინიციატორები მიზანი ქალისა და მამაკაცის კავშირზე დაფუძნებული ოჯახური ღირებულებებისა და არასრულწლოვნის დაცვის მექანიზმების გაძლიერებაა. საკანონმდებლო პაკეტი მოიცავს რამდენიმე კანონპროექტს და პარლამენტის დადგენილი ვადის განმავლობაში ითვალისწინებს.

მეცნიერებათა ეროვნული აკადემია საქართველოს მთავრობის პრეზიუმის საქართველო კულტურისა და სპორტის მინისტრის თაა წულუკიანი მეცნიერებათა ეროვნულ აკადემიაში

საქართველოს კულტურისა და სპორტის მინისტრი თაა წულუკიანი მეცნიერებათა ეროვნულ აკადემიაში

2024 წლის 21 ივნისს საქართველოს მეცნიერებათა ეროვნულ აკადემიას ეწვია ვიცე-პრეზიუმის, საქართველოს კულტურისა და სპორტის მინისტრი თაა წულუკიანი.

მინისტრმა განუცხადებინა ანგარიში ჩააბარა აკადემიის პრეზიუმის. ქალბატონ თაა წულუკიანი მასპინძლობდნენ აკადემიის პრეზიუმის, აკადემიკოსის როინ მეტრეველი, ვიცე-პრეზიუმის, აკადემიკოსის რამაზ ხურცი, აკადემიკოს-მდივანი ვლადიმერ ჰაპავა, აკადემიის წევრები, მონაწილე სტუმრები, ურნალისტები.

სხდომის დაწყებამდე ქალბატონმა თაა წულუკიანი დაათვალიერა აკადემიის სამომავლო სამართლებრივ დარბაზის სივრცე, სადაც აკადემიისთვის ყველაზე მნიშვნელოვანი მოვლენებისა თუ მისი წევრების მიღწევების აღმნიშვნელი ექსპონატები გამოიფინება. პრეზიუმის სხდომაზე შესავალი სიტყვა თავდაპირველად აკადემიკოსმა როინ მეტრეველმა წარმოთქვა. მან დადებითად შეაფასა ის უმნიშვნელოვანესი ძვრები, რაც მიმდინარეობს კულტურისა და სპორტის სფეროში.

ბატონი როინ მეტრეველის თქმით, მეცნიერებათა აკადემია საქართველოს მთავრობის გულთხადი მრჩეველია და ამიტომაც მთავრობასთან, ცალკეულ სამინისტროებთან ურთიერთთანამშრომლობას განსაკუთრებული როლი ეკისრება.

აკადემია ცხრა სამეცნიერო განყოფილებისგან შედგება და მისი მოღვაწეობის არეალი მეცნიერების ყველა დარგს მოიცავს.

მეცნიერებათა ეროვნული აკადემიაში მინისტრმა განუცხადებინა ანგარიში წარმოადგინა ქალბატონმა თაა წულუკიანმა. მან აღნიშნა, რომ ჯერ კიდევ 12 წლის წინ იმყოფებოდა აკადემიაში, აკადემიკოს გიორგი კვეციანიძის პრეზიუმის დროს. ხოლო, ამჟამინდელი ვიზიტის ძირითადი მიზანი სამინისტროსა და აკადემიის თანამშრომლობის გაძლიერებაა. კულტურისა და სპორტის სამინისტროს ერთ-ერთი პრიორიტეტი დღეს სამეცნიერო საქმიანობაა, დიდი ყურადღება ექცევა მუშაობებს და საქმიანობებს კარგად მიდის. ყველამ იცის, რომ განსაკუთრებით მძიმე მდგომარეობაში აღმოჩნდა შალვა ამირანაშვილის სახელობის მუზეუმი, მისი ოქროს ფონდი. ყველა პროცესი, რაც ამ მუზეუმს ეხებოდა, ყოველგვარი დანაკარგის გარეშე განხორციელდა. ოპონენტების მხრიდან მეფრთხი უღირსი წინააღმდეგობის მიუხედავად, კულტურის სამინისტრო თავის წარმატებულ საქმიანობას კვლავ განაგრძობს.

განსაკუთრებით აღსანიშნავია იოანე-ზოსიმეს ხელნაწერის შესყიდვა და მისი საქართველოსთვის დაბრუნება. ამისთვის უდიდესი მადლობა ეკუთვნის ბატონ მიძინა ივანიშვილს, რომელმაც ყველასთვის ხელმისაწვდომი გახადა ამ უნიკალური ექსპონატის ხილვა. იგი აუცილებლად საქართველოს ოქროს ფონდში უნდა ინახებოდეს. ამ სასიკეთო



საქმეში და ხელნაწერის გაშიფვრაში მნიშვნელოვანი იქნება მეცნიერებათა აკადემიის წევრების ჩართულობა, კონკრეტული კვლევის ხელნაწერთა ინსტიტუტის თანამშრომლებთან ერთად.

მინისტრმა საუბრისას ხაზგასმით გამოყო აკადემიკოს გიორგი ჩიტაიას სახელობის ეთნოგრაფიული მუზეუმი ღია ცის ქვეშ, რომელსაც ქალბატონი ნინო ჭიპაშვილი ხელმძღვანელობს და ცნობილი ეთნოლოგი თამილა ცაგარეიშვილი კურიერებს.

აღსანიშნავია, რომ კულტურის სფეროს წარმატებულ საქმიანობაში სათანადო წვლილი შეაქვთ ხელოვნების სასახლის გენერალურ დირექტორს, ისტორიკოს გიორგი კალანდიას და სამეცნიერო გაერთიანების დირექტორის პირველ მოადგილეს, ბატონ ნიკა ახალბედაშვილს.

ქალბატონმა თაა წულუკიანმა საგანგებოდ მიიწვია ქართველი მეცნიერები ქალაქ კრაკოვში დაგეგმილ გამოფენაზე „ოქროსი საწარმო – საქართველო“.

რომელიც სექტემბერში გაიმართება. ასევე, საყურადღებოა ის ფაქტიც, რომ საქართველოს ისტორიის მუდმივმოქმედი გამოფენა ოქტომბერში ჩატარდება.

მეცნიერების თანამშრომლებთან ერთად, როინ მეტრეველმა აღნიშნა, რომ მიმდინარე წლის დეკემბერში დაბადებიდან 100 წელი უსრულდება პოეტ-აკადემიკოსს ანა კალანდიაძეს და კულტურის სამინისტროს ჩართულობა ამ ეროვნულ ღონისძიებაში მნიშვნელოვანი იქნება.

კულტურისა და სპორტის მინისტრს სამაღლობელი სიტყვით მიმართა აკადემიკოსმა ელიზბარ ჯაველიძემ.

შეხვედრა ფრიალ ნაყოფიერი გამოდგა. დაისახა სამომავლო თანამშრომლობის გეგმები და პერსპექტივები.

საქართველოს მეცნიერებათა ეროვნული აკადემიის საზოგადოებასთან ურთიერთობის დეპარტამენტი.

ნათქვამია – „კოპია ზიანს რაცა დგას, იგივე ზიანს რაცა დგას“ და ეს ზიანს რაცა დგას, იგივე ზიანს რაცა დგას ხშირად მავანთა გულს მავანთა კუწარსაგან ჩაგვანაღვს ხოლმე.

კიდევ ერთი თქმა – ყოფილი ჩეკისტები არ არსებობენ – როგორც ჩანს, საესეზო მიესადაგება არც თუ შორეულ წარსულში ნაცისტების წევრებს, რაგინდ „ვადამდელებიც“ არ უნდა იყვნენ დღეს. ამის საუცხოო მაგალითია „სტრატეგია აღმაშენებლის“ ლიდერი გიორგი ვაშაძე, რომელიც ყველა საპრესენტო თუ პარტიულ გამოსვლაში პათოლოგიურ ზიანს აფრქვევს არა მარტო „ქართული ოცნების“ ხელისუფლების ყველა შტოს, არამედ, მისი აზრით, საზოგადოების „არასრულფასოვან“ წევრთა მიმართ, რომელთა რიცხვის სხვადასხვა სწეულებით შეპყრობილ ადამიანებსაც მიაკუთვნებს.

ამის თქმის უფლებას ამ ვაშაძეთონის ერთი ბოლოდროინდელი „ორატორული შედეგია“ მაძლევეს, რომელმაც თავისი არაბუნებრივი ზიანი საქართველოს პრეზიუმის-მინისტრ ირაკლი კობახიძისა და ქვეყნის სამინისტროს პოლიტიკის მიმართ გამოხატა: „ერთი აუტისტი ადამიანი არ უსაზღვრავს, ხელს არ იმარჯვებს, ან მისცემს, იმართა-ცხადება ძალიან... უნდა კოპია და ხალხთან კონტაქტი, რა ვიცი, მე გგონი ძალიან რთული წარმოსადგინა“ (სტილი დაცულია – რედ.).

რავარი ციფერონაა, ბატონი „პოლიტიკარსკვლავი“, ჰა? პირველი, რაც ამ „მარჯობაში“ თვალშია საცემი, სიტყვა „აუტისტი“, რომლის მსგავს კონტექსტში ხმარება

რამდენ პეპელსს დაჰითვლით შეშოგოვანა?



ადრესატისადმი უპატივცემულობისა და პიროვნული ანტაგონიზმის გარდა, ამ სენით შეპყრობილ დიდ თუ პატარა ადამიანს ავტობატურად არასრულფასოვანთა კატეგორიას მიაკუთვნებს, რაც ავადსახსენებელი დოქტორ იოანე ჭავჭავაძის პროპაგანდისტისთვის მისაბამი მაგალითი იქნებოდა.

მესმის, რომ საკითხი, რომელმაც ლაპარაკი გვიწევს, აშკარად სცილდება ყოველდღიური პოლიტიკური ბატალიების ერთგვარად რუტინულ თემატიკას, მაგრამ ამის აუცილებლობას კიდევ უფრო აძლიერებს ის გარემოება, რომ გ. ვაშაძის არათუ საკუთარი „პარტიის“, არამედ ოპოზიციური ხრივის კრიტიკანების მხრიდან, არც ერთი(!) მეტ-ნაკლებ მნიშვნელოვანი პერსონაჟი არ გამოჩნდა, რომელიც საჯაროდ არ

მოინონებდა ამ აშკარად უზნეო საქციელს. მეტიც, მისი პოლიტიკური პათოლოგიის გამზიარებლებმა, რომელთაგანაც მხოლოდ იაკო ხვიჩია „გადაუსმა ხელი ბაღის სანაღმარეო მითარქვით“, რომელმაც გვამთხრობა: „ადაშიანის ბუნებრივი ჯანმრთელობის მდგომარეობიდან გამომდინარე, ჩვენ რომ ერთგვანად შეუწყობოდათ გაყვანა, მე გგონი ეს რაღაც ახალი მდგომარეობა უნდა იყოს ქოცნა-ცხური დაჰითვისიერების. ყველა შეშოგოვანა სხვადასხვა ადამიანზე სხვადასხვაანირად მოქმედებენ, მაგრამ მე, მაგალითად, გოდიშს ვიხი ხოლმე, თუ დაგწვანდები, რომ შეშოგოვანა დაგვუშვი“.

ამრიგად, პოლიტიკური თუ საყოფაცხოვრებო „იაღლიშის“ შემთხვევაში, იაკო ხვიჩია ბოდიშს იხილს ხოლმე, გ. ვაშაძე და მძანნი მისნი – არა. მეტიც; ისინი მისი პირის თუ სხეულის სხვა „დეტალებს“ მონმენდის არაკეთილსუნელოვან და უმადურ მისიას კისრულობენ, რის საუცხოო მაგალითია რომან კოციორიძე: „სამედიცინო ტერმინი თუ მოხსენიება, ეს პოლიტიკოსი იქნება თუ ნებისმიერი სხვა ადამიანი, სხვა ადამიანის რაღაც დავაგრობით მოხსენიება, რა თქმა უნდა, დაუშვებელია. მაგრამ ეს იყო, გუნებრივია, ნაოცდნა და, რა თქმა უნდა, გიორგი ვაშაძე



ამას გააწყობიერებს, რადგან ის გონიერი ადამიანი“ (სტილი აქაც დაცულია – რედ.).

მაშ ასე, მისტერ კუპონა იმ იმედით ამყოფებს საზოგადოებას, რომ გ. ვაშაძის გონიერების იმედულ მტკიცედ არის, რადგან სწამს, რომ ის „ამას გააცნობიერებს“(!).

რომ იტყვიან, ფერი ფერსაო... ასეთ დონეზე, რა გასაკვირია, რომ ვაშაძის არც სხვა „სტრატეგიული“ თანამოაზრეები მის ასეთ ქცევას არა თუ კრიტიკულად, არ თუნდაც, საყვედურთან არ უდგებიან, საერთოდ არ იმჩნევენ, რითაც მოვიერთის თქმით, თითქოსდა ისედაც დაძაბული პოლიტიკური პოლარიზაციის მეტად გამძაფრებას ერიდებიან.

ესეც მორიგი სიყრუეა! მით უმეტეს, რომ გ. ვაშაძისთვის

მძიმე დაავადების მქონე ადამიანები საერთოდ არ არიან სიცოცხლის ღირსნი, რასაც ის წლებს წინ უკვე დაგვბდა საზოგადოების გასაგონად.

აქ კიდევ ერთი, მეტად ზუსტ დაკვირვებას მოვიშველიებ: „ერთხელ შეიძლება შეცდომა იყოს, მაგრამ იგივე საქციელი, ჩადენილი ხელმეორედ, უკვე სიწყობაა...“ შევასხენებთ: 2018 წელს ონკოლოგიური დიაგნოზის მქონე პაციენტთათვის სახელმწიფოს მიუხედავად სახსრების გამოყოფას ვაშაძემ „შავ ხვრელში“ ჩასხმული ფინანსები უნდა... მაშინ მან, კერძოდ, თქვა: „ჩვენ ახლა ვასხამთ შავ ხვრელში ამ ფულს. რატომ? იმიტომ რომ ვიპყრნალოთ მოგაკვდავ ადამიანს, ანუ ადამიანს თუ სიმსივნე აქვს, ვიპყრნალოთ იმას, რომ ძიძოთაჟაპა მიღოს და ვიძით, რომ ვიძითაჟაპა ანა ვაშაძის თვით გაუსანგრძლივოს ეს ცხოვრება“ (სტილი აქაც ორატორისაა – რედ.).

ამით, ცხადია, გ. ვაშაძემ არა მხოლოდ საკუთარი პერსონის ჰუმანიტარული პორტრეტი დახატა, არამედ მთელი პოლიტიკური მოძრაობის ქვეყნის მოსახლეობის გაჭირვებაში ჩავარდნილი ნაწილისადმი უკვე ნახსენები დოქტორ ჭავჭავაძის მიმართაც წარმოაჩინა.

მაშ, რაზეც ზემოთ იყო ლაპარაკი, ახალი, ანდა სულაც უცნობი, არც არაფერია, ასეთი და ამ ყაიღის ერის წინამძღოლები კი თუ გინდათ, შემოდგომაზე არჩევანი თქვენია, ბატონებო!

წინილგვს კი მართლაც რომ შემოდგომაზე დავითვლით.

ოთარ აბრამი



„ახლა ისევე არ სჯერათ. ამბობენ, საქართველოს შანსი არ აქვსო. მაგრამ, მე იცი, რას გეტყვი? მე ასე ვიტყვი... აბა, ქართველებს კითხეთ.“

მამარდაშვილი პელებ!



საქართველოსთვის მამარდაშვილი დღეს იბივა, რას მსოფლიოსთვის პელებ!

ძვირფასო მკითხველო, საქართველო-თურქეთისა და საქართველო-ჩეხეთის მატჩების შემდეგ, ბევრის დაწერაც მინდა და თქმაც, მაგრამ დღეს ამისთვის არც თქვენ გცხელათ და არც მე, როცა წინ პორტუგალიასთან გასამართი უმნიშვნელოვანესი თამაში გველის და მთელი კონცენტრაცია და მობილიზება 26 ივნისის შეხვედრაზე გვაქვს თითოეულ ჩვენგანს.

თუმცა, მთავარ სათქმელს მაინც გეტყვით. შესაძლოა, იუმორწარეგ ნახევარსამართლებაც ჩამითვალთ და მეტი კი არა მინდა-რა.

მამარდაშვილი პელებ!
ახლა არ მკითხოთ, სად ქართველთა გუნდის მეკარე და სად მეათე ნომრით მოთამაშე მსოფლიოს მთავარი ფეხბურთელიო...

დახედეთ ფოტოებს და ოდნავ სხვაობასაც თუ დაინახავთ ამ ორ ფოტოს შორის, - თქვენი სხალი და ჩემი კისერი.

მამარდაშვილი პელებ!
აკი, ეს ფოტოც, რომელშიც ედსონ არანტეს დუ ნასიმენტო ჰაერშია და ბურთს ბადესთან მიახლოების საშუალებას არ აძლევს, იგივეა, რაც მამარდაშვილის ნახტომი და საქართველოს ნაკრების არაერთგზის გადარჩენილი კარი...

ამიტომაც ვამბობ, მამარდაშვილი პელებ-თქო. აბა, ჰაერში მოხსნილი ბურთი არც ბეკენბაუერისგან მახსენდება და არც ალფრედო დი სტეფანოს-

გან, არც ეუსებო მინახავს კარში ჩამდგარი და არც გარინჩას სეივები შემხვედრია ინტერნეტ-სივრცეში.

მარადონას მიერ, ინგლისის კარში, ხელით გატანილი გოლი ყველას გვახსოვს და ჩემდა საბედნიეროდ, სწორედ ის ხელი აქვს ჩამორთმეული თქვენი მონა-მორჩილისთვის თბილისში ვიზიტისას, მაგრამ გატანილი გოლისგან ესხნას დიეგოს რომელიმე გუნდის კარი, არც ეს მსმენია.

პელებ კი სხვა ამბავია. თუნდაც ამხანაგური თამაშისას, ან სულაც ვართობის მიზნით, კარში მდგარი პელებს კადრები სხვაც არაერთი შემხვედრია, მაგრამ პელებ რომ საუკეთესო მეკარე ყოფილიყო, პელებ ვეღარ იქნებოდა.

პელებ რომ საუკეთესო მეკარე ყოფილიყო, ვერ იქნებოდა მსოფლიოში №1 ფეხბურთელი და ვერც 1281 გოლს მიითვლიდა 1363 მატჩში.

მაგრამ საქართველოსთვის რომ მამარდაშვილი დღეს იბივა, რაც მსოფლიოსთვის პელებ, - ფაქტია.

და ამ ფოტოებს თუ დავაკვირდებით, იმასაც დაგინახავთ, რომ ჰაერში ბურთის ჩამოსხნა მხოლოდ პელებებს შეუძლიათ.

ჰოდა, მეც მაგას არ ვამბობ? მამარდაშვილი პელებ!

გიორგი მამარდაშვილი



ეს ფოტოს, რომელშიც ედსონ არანტეს დუ ნასიმენტო ჰაერშია და ბურთს ბადესთან მიახლოების საშუალებას არ აძლევს, იბივა, რას მამარდაშვილის ნახტომი და საქართველოს ნაკრების არაერთგზის გადარჩენილი კარი...

პელებ რომ საუკეთესო მეკარე ყოფილიყო, ვერ იქნებოდა მსოფლიოში №1 ფეხბურთელი და ვერც 1281 გოლს მიითვლიდა 1363 მატჩში.

სპორტული მედიკომპანიამ, The Players' Tribune-მა საქართველოს ნაკრებისა და ნაპოლის ფეხბურთელის, ზვიზა კვარაცხელიას ღია წერილი გამოაქვეყნა, რომელსაც უცვლელად გადავზობთ.

კარგი, მოდი ასეთი რამე ვცადოთ. კითხე ნებისმიერ ქართველს, ვინ მოიგებს ვეროპის ჩემპიონატს. ჩვეულებრივ, გამგულ ქართველს. პატარა ბავშვს, მაღაზიის გამყიდველს... არ აქვს მნიშვნელობა. კითხე! იცით რა მოხდება? ჯერ, სანამ გიპასუხებენ... შეგხედავენ. ეს ნეტა გიჟი ხო არაა? ვინ მოიგებსო?? „საქართველო მოიგებს ვეროპის ჩემპიონატს. რა თქმა უნდა.“ „რა თქმა უნდა“... მოგაშტერდებიან ასეთი კითხვის დასმისთვის: დებილი ხომ არ ხარ? „საქართველო თუ არა - ვინ მოიგებს?!?!?!“ „სულელი ხარ. ძალიან სულელი.“ ზოგი ამბობს: „ეს ხომ პირველად გადახარ ვეროპის ჩემპიონატზე.“ არა უშავს! არ აქვს მნიშვნელობა! „საქართველო მოიგებს!“ ასე გიპასუხებს მოხუცებული ქალბატონი. ქართველები ასეთები არიან. ყველაფერში იცი, რომელია საუკეთესო სამზარეულო? ესპანური? იტალიური? იაპონური? შაჰა-ჰაჰა.

ქართული!!!! საუკეთესო მუსიკა? ქართული!!!! მართლა, არ ვიცი რატომაა ასე. ალბათ უფლისგან მოდის. თითქოს ასეთებზე ვიბადებით. საქართველოში ყველაფერი საუკეთესოა. მეც ასე ვამბობ. ასე რომ, ჩემთვის... რა თქმა უნდა, ხინკალი საუკეთესო კერძია და რა თქმა უნდა, შეგვიძლია ვეროპის ჩემპიონატზე გამარჯვება. მე არ გამოვირცხავ! ახლა ჩემი აქ ყოფნა გამოგნებელია. დიდი არ ვარ, ჯერ მხოლოდ 23 წლის ვარ, მაგრამ ბევრი დედა გამოვიარე — ცხოვრებაში, ფეხბურთში. სერიოზული რბოლა, ნამდვილი ამერიკული მთები, თუ რა ქვია იმ ატრაქციონს? Roller coaster. ასეთია ჩემი ცხოვრება. მოგიყვები.

პატარა რომ ვიყავი, ზაფხულში, როდესაც სკოლა არ იყო, ყოველ დღე გავდიოდი გარეთ ფეხბურთის სათამაშოდ. ბავშვები ბევრი ვიყავით. პატარა ტურნირებს ვანწყობდით. ოთხი კორპუსი იყო და ცენტრში გვექონდა „სტადიონი“. ოღონდ ცემენტის. მოგვიანებით, ტორფი გვედირსა, მაგრამ თავიდან ცემენტზე ვთამაშობდით. სულ ახლქილი გვექონდა ხოლმე მუხლები, დასისხლიანებული. და ყველაზე მაგარი იცი რა იყო? ხალხი ფანჯრებიდან გვიყურებდა, ჩვენი გულშემატკივრები იყვნენ.

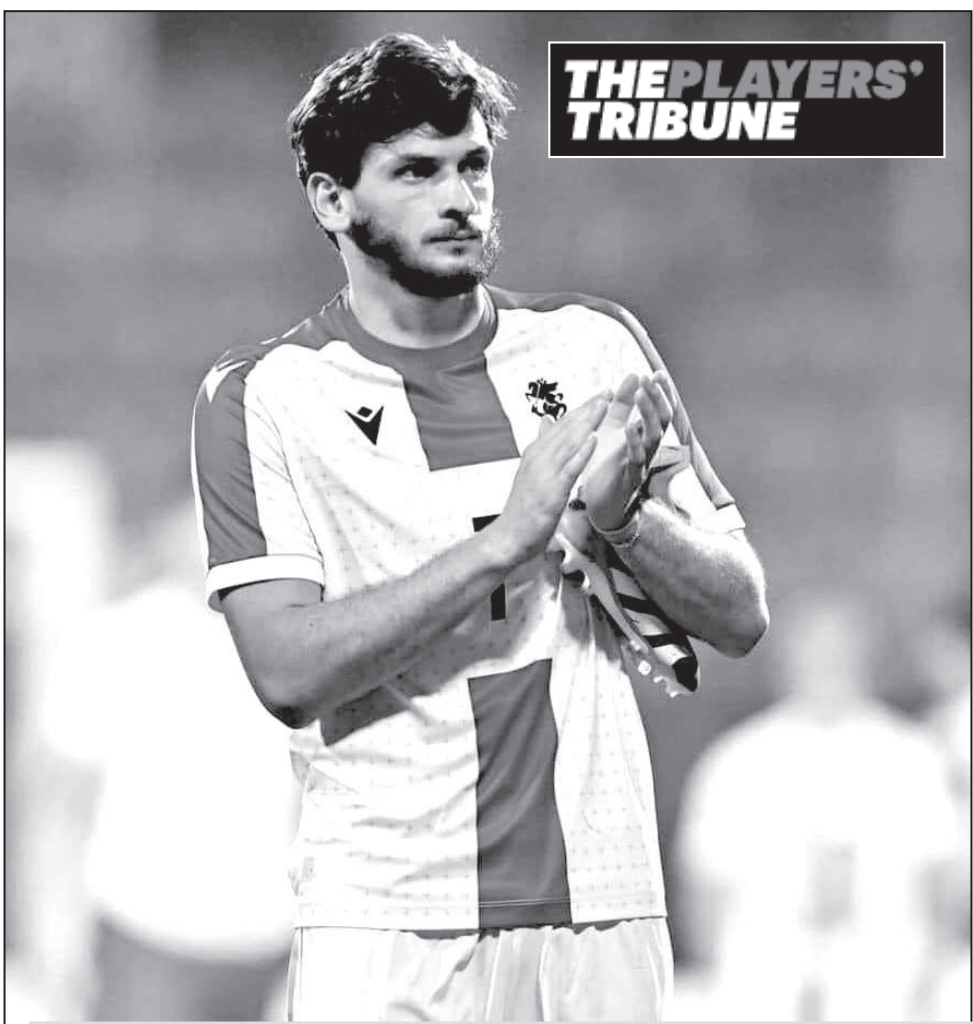
ქართველებს უყვართ სპორტი, მაგრამ ფეხბურთი მაინც განსაკუთრებულად. სულ ასე იყო. რა მატჩიც არ უნდა იყოს - მაინც უყურებენ. ამხანაგური იქნება, თუ გარეთ მოთამაშე ბავშვები - არ აქვს მნიშვნელობა, მაყურებელი ყოველთვის გყავს.

ხანდახან ღამე ვთამაშობდით, როცა წესით ბავშვებს სძინავთ. ვინცებდით ხოლმე ჩხუბს და თამაშზე კამათს და ბავშვებს ვალეიძებდით. მშობლები გვიბრაზდებოდნენ და ეს იყო ღამის თამაშების დასასრული. ნამეტანს ვხმარობდით და დაგვასრულებინეს ჩვენი „ჩემპიონთა ლიგა“.

მე ძალიან არ ვყვიროდი, ძირითადად მშვიდად ვიყავი. პირველი არასოდეს ვინცებდი ჩხუბს. ზოგჯერ ამბობდნენ, ეს ბიჭი მორცხვიაო (ეხლაც ასე ამბობენ), მაგრამ არ ვარ მორცხვი, უბრალოდ, ყველას პატივს ვცემ. მაგრამ. მაგრამ!!!

ჩემს მეგობრებს ან ახლობლებს თუ ეხებინ, ვმხეცდები. მენტალიტეტი ასეთი, ხომ გესმის? მე პირველი არასოდეს ვინცებ ჩხუბს, მაგრამ შემძლია დავასრულო. განსაკუთრებით, მეგობარი თუ მყავს გასაჭირში და უნდა დავეხმარო.

დედაჩემი ვერ იტანდა ამ ჩემს ჩვევას. სულ მეუბნებოდა „რატომ ჩხუბობ? დაწყნარდი.“ მაგრამ, ჩემს სამშობლოში მეგობარს გასაჭირში არავინ დატოვებს. თბილისის „დინამოს“ აკადემიაში სიარული-სას მეტი ფეხბურთი და ნაკლები ჩხუბი მქონდა. სწავლება ისეა გამართული, იცი, რომ შეგიძლია



სპირა კვარაცხელიას ეპოპიური ნატილი, როგორც აუსილვად უნდა ნაიკითხოთ!

კარგი ფეხბურთელი გამოხვიდე. შეხედე ჩვენს ეროვნულ ნაკრებს - თითქმის ყველა მოთამაშე ამ აკადემიაში ისწავლა.

ძნელი იყო. პირველ გუნდში ვიყავი და ჩემზე უფროსი მოთამაშეები ცოტა სხვანაირად მიყურებდნენ, თითქოს ამბობდნენ: „ეს ბიჭილა გვაკლდა!“

მაშინ პატარა ვიყავი და არავინ მიცნობდა. „ვინაა საერთოდ ეს ბიჭი?“ 15 წლის ვიქნებოდი... სერიოზულ მოთამაშეებთან მქონდა საქმე და ჩემი მისამართით შემთხვევით გამიგონია ნათქვამი: „ეხლა ეს ბიჭიც თამაშობს და ალბათ ნავაგებოთ“ ან კიდევ: „არა რა, ოღონდ ეს ბიჭი არა“.

ცოტა მეტირებოდა... ვფიქრობდი, რომ ცუდად ვთამაშობდი და გული მტკიოდა. ასე რომ ჩემს თავს ვუთხარი: მე ამით ნაღდად უნდა ვანახო, რომ შემძლია კარგად თამაში.

ჩემი მენტალიტეტი მაშინ გამაგრდა. მოტივაცია იყო ჩემთვის და მარტო.

შემდეგ რუსეთში წავედი, მოსკოვში. 17 წლის ვიყავი, თითქმის 18. პატარა ვიყავი და სულ მარტო. ჩემი მშობლები ნერვიულობდნენ, მამაჩემი განსაკუთრებით. გამიხელდა, დიდი სტრესი იყო ოჯახის დატოვება.

ვარჯიში როცა დავიწყე, ჩემს თავს ვუთხარი: აქ რისთვის ჩამოვედი? ჩემი ოჯახის გვარი მისურზე მანერია, ესე იგი ჩემი ოჯახი ჩემთანაა. მათთვის უნდა ვიმუშავო, მხოლოდ ჩემთვის არა. არ მაქვს უფლება გული ავუცრუო, აუცილებლად უნდა იამაყონ ჩემით.

ასე რომ, გავმადრი. რუსეთში ქართველი საბა კვირკველიაც იყო და ძალიან დამეხმარა. სხვა მოთამაშეებთან ურთიერთობაში მეხმარებოდა, თავისთან ერთად მატარებდა ხანდახან და მიცავდა. თამაში როდესაც დავიწყე მწვრთნელს ძალიან მოვეწონე. დიდ პატივს ვცემ, იმიტომ რომ სერიოზული ზრდა მქონდა იმ პერიოდში - ფიზიკური, გონებრივი და პირადი.

ოღონდ მარტოსული ვიყავი. სანვრთნელ ბაზაზე ვცხოვრობდი, მეგობრები არ მყავდა. მგონი მხოლოდ მე და დაცვის ბიჭები ვიყავით. დანარჩენი მოთამაშეები სხვაგან ცხოვრობდნენ, მე სულ მარტო ვიყავი, მარტო დავდიოდი. ცოტა დამორგუნელი ადგილი იყო. მართლა, არ ვხუმრობ! სადღაც უღრან ტყეში, გარეთ გასეირნებაც არ

გამოდიოდა, იმიტომ რომ ქუჩის ძაღლები და არა მარტო ძაღლები იყო გარშემო. სულ ბაზაზე ვიყავი, არსად არ გავდიოდი, მოსკოვის ცენტრშიც კი არ წავსულვარ. არსად.

ღამე ბაზაზე შუქი არ იყო. ხანდახან ღამითაც ვვარჯიშობდი, დამატებით მინდოდა მუშაობა, თან უშუქოდ. ასეთ მომენტებში შეშინებული დაცვა მომეგარდებოდა ხოლმე, სიბნელეში ვერ მცნობდნენ.

„ეი, ვინ დარბის მანდ?“ მე. დრიბლინგი სიბნელეში. დაცვის ბიჭი, კარგი ადამიანი იყო. სულ მეუბნებოდა „მორჩი რა, დაამთავრე.“

მაგრამ სხვა საქმე არ მქონდა, ვერაფერს ვერ ვაკეთებდი, მხოლოდ ფეხბურთზე ვფიქრობდი. ასე ღამ-ღამობით ვმუშაობდი, ყოველ ღამე.

სულ იმას ვფიქრობდი, რომ არ შემძლია ცუდად თამაშის გამო დავბრუნდე საქართველოში. კარგად უნდა ვითამაშო. ბევრი უნდა ვიმუშავო. ჩემი ოჯახი და ქვეყანა მიყურებს. საქართველოს, ქართველ ხალხს მუდამ გულით ვატარებ. სამშობლოს სიყვარული ასეთია. ყველაფერს ჩემი ქვეყნისთვის ვაკეთებ, ჩემი გულშემატკივარი ბავშვებისთვის (თუნდაც არ იყვნენ გულშემატკივრები, მაინც ქართველები არიან და მათთვის ვაკეთებ ყველაფერს).

სულ მინდა, რომ ვამაყო.

2022 წელს უკრაინაში ომი იწყება. ომი დიდი სირცხვილია. ვფიქრობ, კაცთმკვლელობა საერთოდ არ უნდა არსებობდეს. მგონი მართლაც - მშვიდობა უნდა სუფევდეს. ასე რომ, როდესაც ომი დაიწყო, ვიფიქრე - „მე აქ ვერ გავჩერდები“, ჩემი ქვეყნის, ჩვენი ისტორიის

გამო კლუბს გამოვუცხადე, რომ უნდა წავიდე. გადავედი ბათუმის „დინამოში“, მსოფლიოში საუკეთესო ქვეყანაში. იცი, რომელ ქვეყანას ვგულისხმობ!!

სახლში დაბრუნება მაგარი იყო. დავფრინავდი სისხარულსგან. სტადიონები სასვე იყო ხოლმე მაყურებელით. თითქოს ჩემს უბანში დავბრუნდი და ისევე ცემენტზე ვთამაშობ.

ოღონდ დასისხლიანებული მუხლები აღარ მქონდა.

„ნაპოლიში“ გადასვლა ბადრის დამსახურებაა. ბადრი - მამაჩემია.

მარადონა მისი კერძო იყო. მამაჩემი ძალიან კარგი ფეხბურთელი იყო. აზერბაიჯანში თამაშობდა. ბავშვობაში სულ მის ვიდეოს ვუყურებდი და ჩემთვის მსოფლიოში საუკეთესო ფეხბურთელი იყო მამა.

ვინმე მესიზე ან რონალდოზე თუ ლაპარაკობდა, მე ვპასუხობდი ხოლმე, „არა, არა, არა... მამაჩემი უკეთესია.“

შვიდი ან რვა წლის ბავშვები ვიყავით და ვკამათობდით, საუკეთესო ფეხბურთელებზე. დანარჩენები ამბობდნენ „რონალდინიო არის ყველაზე მაგარი.“

მე კი სულ ვამბობდი, „არა, არა, არა, თქვენ მამაჩემი არ გინახავთ.“ ჰაჰაჰაჰა.

„მამაჩემი უკეთესია, ვიდვოს განახებო!“

იუთუბზე-ზე თუ მოძენი, ბევრს არაფერს ამოადგებს, მაგრამ მე DVD მქონდა. დედა სულ მაყურებინებდა. მამა ძალიან მაგრა ასრულედა თავისუფალ დარტყმებს. იმდენად შთამბეჭდავი იყო, ჩემს მეგობრებს სულ ვეპატიუებოდი ჩემთან, რომ ენახათ. რა თქმა უნდა, როდესაც ნამოვიზარდე, მეც მივხვდი, რომ რონალდინიო... ხო,

შეიძლება უკეთესიც იყოს. ოლონდ სულ ცოტათი. ბავშვობიდან მესმოდა, როგორ აღმერ- თებდა მამაჩემი მარადონას.

ასე რომ, როდესაც ჩემმა აგენტმა მითხრა, რომ ნაპოლი მეპატიჟება, უბედნიერესი ვიყავი, მაგრამ მამა? ვერ იჯერებდა.

მამა მეუბნებოდა, „ნაპოლისთვის უარის თქმა არ შეგიძლია მარადონას კლუბს უარს ვერ ეტყვი!“

მოკლედ, ბევრი არ გვიფიქრია. არანაირი დებატი არ ყოფილა ამ თემაზე.

„უნდა ნახვიდე.“ ემოციებს ვერ ავლენ. მე ვამბობდი, „ნახვიდე. ჩქარა. დროზე უნდა ჩავიდე.“

ნეაპოლში როდესაც ჩავიდე, პირველი რაც მითხრეს ჩემმა თანაგუნდელებმა იყო: „იმღერე.“

ვანამაზე ტრადიციაა სიმღერა. ყველა ახალი მოთამაშე მღერის. მეც ვიფიქრე, რა პრობლემაა?

კიმ მინ ჯემ დაიწყო და... რა ჰქვია იმ სიმღერას?

„Gangnam Style.“ მაგარი იყო. მართლა ძალიან მაგარი, ამიტომ ზენოლა ვიგრძენი. ჰოდა ავირჩიე სიმღერა.

ადრე, როდესაც რუსეთში ვთამაშობდი ყაზანის რუბინში, ერთმა ახალმა მოთამაშემ იმღერა რაღაც სიმღერა ვანამაზე. კარგი იყო, მართალია, სიმღერა არ ვიცოდი, მაგრამ მაშინ ვიფიქრე „შემდეგში სადაც წავალ, ეს სიმღერა უნდა ვიმღერო.“

სიმღერა ასეთია „ლალა, ლა, ლა, ლა...“ ეს ვიმღერე ნაპოლისთან პირველ დღეს. ჩემმა თანაგუნდელებმა, როდესაც გაიგონეს, მითხრეს: „შენ გონიერი ბიჭი ყოფილხარ. კარგი შთაბეჭდილების მოხდენა გინდა ნაპოლის ქო- მაგებზე, ხო?“

მე აზრზე არ ვიყავი. ვანამაზე შემდეგ, მართალია მეუბნება „ეს სიმღერა არის Live is Life. მარადონას სიმღერაა, მან გახადა პოპულარული მოთვლევითი ვარჯიშების დროს, მატაობისას.“

გეფიცები, არ ვიცოდი, მაგრამ გულშე- მატკივრებს მართლა გაუხარდათ ამ სიმღერის გაგონება. ილბალია, მეტი არაფერი.

მასსოვს, ნეაპოლში პირველი დღეები ყველგან მარადონას ვხედავდი. მარადონა, მარადონა, მარადონა - ღვთაე- ბაა. მამაჩემს მოეუყვები და მეუბნება „დროზე ჩამომიყვანე მანდი!“

თავიდან ვარჯიშებზე ტაქსით დავდიოდი, იმიტომ რომ ჩემი მანქანა არ მყავდა. მერე, როდესაც ვნახე, როგორ დაყავთ მანქანები, ვიფიქრე - „შანსი არაა, მე აქ მანქანას ვერ ვატარებ.“

სასტუმროში მივედი თუ არა, ხედავი მეცა თვალში... ღმერთო, ცხოვრებაში ასეთი სილა- მაზე არ მინახავს, მართლა.

მასსოვს, ქალაქში სასაეროდ დავდიოდი და 70 წლის მოხუცებიც კი უკვე მიცნობდნენ. ჯერ თამაშის არ მქონდა დანებებული და ხალხი უკვე მამჩერებდა და მეუბნებოდა „შენ ხარ

კვარაცხელია?“ „დიახ, გახლავართ!“

• მე ახალგაზრდა ბიჭი ვარ, ბათუმის „დინა- მოში“ ვთამაშობდი, ძნელად წარმოსათქმელი სახელი მაქვს, მაგრამ ბებიები, ბაბუები - ყველა მიცნობს.

მეგობრებს ხშირად ვეუბნები: ქართველები და ნეაპოლიტანელები თითქმის ერთნაირები ვართ. ფეხბურთზე ერთნაირად ვგიჟდებით. ცხოვრებას საერთოდ რაღაცნაირად... გიჟუ- რად ვცხოვრობთ. არ ვიცი, ზუსტად როგორ გამოვთქვა, ალბათ ცეცხლი, ენერჯია ამის საწყისი. საქართველოშიც ასე ვიცი.

ჩემს ქართველ მეგობრებს სულ ვეუბნები „ნეაპოლიტანური პიცა და პასტა უნდა გას- ინჯოთ.“

სხვას რას ვეუბნები? „ერთი მატჩი უნდა ნახოთ Stadio mara- dona-ზე.“

• არასოდეს დამავინწყდება, როგორ მოვხვდი პირველად მარადონას სტადიონზე. შიგნით ულამაზესი იყო, გასახდლებიც კი. თამაშის დანებებამდე, მე არ მაქვს მოედანზე გასვლის ჩვევა. ზოგი მოთამაშე გადის, ბალანს სცდიან, მუსიკას უსმენენ ხალხთან ერთად. მე არასოდეს გავსულვარ, მაგრამ მარადონას სტადიონზე პირველად ვიფიქრე: იქნებ გავალ მაინც, უნდა ვნახო.

გავდივარ და... თვალწარმტაცია! თან გახურებისას უკვე სავსეა სტადიონი. შეუძლე- ბელია ემოციების აღწერა. ისმის ის სიმღერა „ლა, ლა, ლა“ მოთვლევითი დანებებისას, შემდეგ სხვა მარადონას სიმღერა იწყება „ოლე, ოლე, ოლე“, და მერე გულშემატკივრები მღერიან „დიეგო, დიეგო.“

ასე რომ, ახლა, როდესაც გახურებას ვინცებ, მეც ყოველთვის ვმღერივარ „დიეგო, დიეგო“-ს.

მამაჩემს უყვარს ძალიან. გულშემატკივრები კიდე სულ სხვა ამბა- ვია. შარშან, სკუდეტო რომ მოვიგეთ, „იუვენტუსის“ შემდეგ, ვბრუნდე- ბით ნეაპოლის აეროპორტში და ავტობუსში ჩასხდომას ვცდილობთ, მაგრამ გულ- შემატკივრებმა ისეთი ფე- რადი ბოლი დააყენეს, რომ ველარაფერს ვხედავდით.

ავტობუსში სუნთქვაც გვი- ჭირდა, მძღოლს კონდიციო- ნერი ჩავართმევინეთ, ოდნავ შევბა რომ გვექონოდა, მაგრამ ამანაც ვერ გვიშველა. ფაქ- ტურად, ვერ ვსუნთქა-

ვდით და გარშემო მხოლოდ ლურჯ-თეთრი ბოლი იდგა.

სამაგიეროდ ხალხი იყო უბედნიერესი. მთელი ქალაქი მეშვიდე ცაზე იყო. ყველა, სულ ყველა...

და მეც. ძალიან, ძალიან ბედნიერი ვარ მარადონას კლუბში თამაშით.

• ცოტა ძნელი ბავშვობა მქონდა საქართველოში. აქ დეტალებს მოვერიდები, მაგრამ სულ არ იყო ადვილი, ხომ გესმის? ახლა ბედნი- იერი ვარ, იმიტომ რომ ნაპოლში თამაშით ჩემს ქვეყანას ვახარებ. ყველა გვიყურებს, ყველა გვაძვივებს თვალყურს.

საქართველოში რომ ვბრუნდებოდი და ვხედავდი ბავშვებს მაისურებზე ჩემი გვარი ანერიათ - ვერ ვიჯერებდი. მეგონა ეს კვარაცხ- ელია ალბათ ვინმე სხვაა.

ასეთ რამეზე არც მიოცნებია, იმდენად მიუღწევლად მეჩვენებოდა. დღეს კი, როცა ვხედავ, შთაგონებას მძლევენი.

• ახლა კი ევროპის ჩემპიონატი... შეგვიძლია, საქართველო გავაბედნიეროთ.

ქართველებისთვის ეს ყველაფერი სიზ- მარივითაა.

მართალია, რომ საქართველო საუკეთესოა. ყველაფერში. ოლონდ მეგონი გულის სიღრმეში არავის სჯეროდა, რომ ევროპის ჩემპიონატზე გავიდოდით. არავინ ამბობდა, მაგრამ ყველა ასე ფიქრობდა.

საბერძნეთის წინააღმდეგ ფინალური პლეიოფი ცოტა მძიმე იყო. ყოველდღე, ყოველ წამს ამ თამაშზე ვფიქრობდი.

ჩემს თავს გამუდმებით ვეუბნებოდი: უნდა მოვიგოთ. უნდა გამოვივიდე, ჩემი მეგობრების გულისთვის. ჩემი თანაგუნდელებისთვის. ჩემი ხალხისთვის.

სტრესი. ზენოლა, რასაკვირველია. ყველა ბოლომდე დავიხარჯეთ, 100 პრო- ცენტით. პენალტებში განსაკუთრებით. პენალ- ტები ჩემთვის ყოველთვის 50-50-ზეა. არა- ვინ არ იცის, როგორ დასრულდება.

პენალტები როცა დაიწყო და მა- მარდაშვილმა ბურთი მოიგერია, ერთი ნაბიჯით წინ წავინიეთ.

საშინლად ვნერვიულობდი, ვერ ვწყნარდებოდი, ნამ- ეტან ზენოლას ვგრძობდი.

ყველას გავერიდე, არ მინდოდა ვინმეს ვენახე- მართო. ვკანკალებდი.

რა თქმა უნდა, საუკეთესო მეკარე გყავს, მაგრამ მაინც ვნერვიულობდი. ვფიქრობდი, ღმერთო, მიდით ბიჭებო. ბოლო პენალტი კვეკვესკირის იყო და ვუთხარი, ნიკა შენ უნდა დაასრულო.

გოლი რომ გაიტანა, მინახე დავეცი და „ვაიმე გამოგვივიდა“-მეთქი.

ყველა უბედნიერესი იყო. ჩემმა ცოლმა, თამაშის მერე მნახა და მკითხა მთვრალი ხომ არ ხარო, გასახდელში ლუდი დალიეო? მე ვუპასუხე, რომ უბრალოდ ბედნიერი ვარ!!!!

მგონი ჩემს ცხოვრებაში ერთ-ერთი საუკე- თესო დღე იყო.

უამრავი ხალხი იყო ყველგან... ყვიროდნენ, ცეკვავდნენ. სასტუმრომდე ვერ მივალნიეთ ავტობუსით. პოლიციამაც ვერ შეაჩერა ხალხი. შხაპიც არ მიგვიღია, მაისურები გამოვიცვა- ლეთ და ხალხთან გავვდიეთ ცერემონიაზე. ყველა მღეროდა და თან ტიროდა. ბედნიერების ცრემლები...

ის დღეები დაუვიწყარია. საქართველოს ისტორიაში შევედით.

• ახლა კი ... რა თქმა უნდა, გვაქვს შანსი. რატომაც არა?! რატომ უნდა ვთქვათ არა?

თურქეთის წინააღმდეგ ვთამაშობთ და მერე ჩეხეთთან და პორტუგალიასთან. ძნელი იქნება? იქნება. მწარე იქნება? იქნება.

ვთხოვ თუ არა კრიშტიანუ რონალდუს მაისურს? შეიძლება. ალბათ ვთხოვ. კაი, ვთხოვ ნამდვილად. რატომაც არა? ჩემი კერპია და ვეტყვი კიდევაც, მაგრამ ეს იმას არ ნიშნავს, რომ მოგება არ შეგვიძლია.

ფეხბურთი - ფეხბურთია. არავინ, არა- სოდეს არ იცის, რა და როგორ მოხდება. ხო არავინ ფიქრობდა, რომ საერთოდ გავიდოდით ჩემპიონატზე?!

ახლა ისევ არ სჯერათ. ამბობენ, საქარ- თველოს შანსი არ აქვსო.

ყველა ამას იძახის. მაგრამ, მე იცი რას გეტყვი? მე ასე ვიტყვი...

აბა ჯერ ქართველებს კითხეთ.

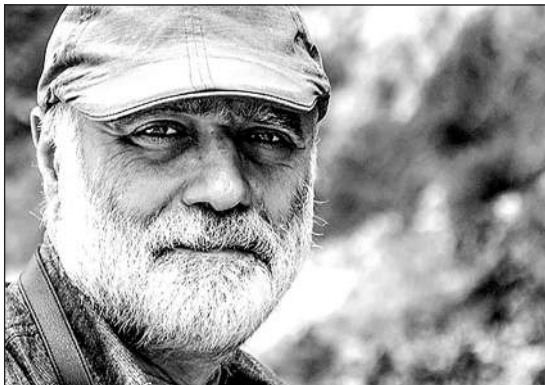


„მაშინ პატარა ვიყავი და არავინ მიცნობდა. „ვინაა საერთოდ ეს ბიჭი?“ 15 წლის ვიქნებოდი... სერიოზულ მოთამაშეებთან მქონდა საქმე და ჩემი მისამართით შემთხვევით გამიგონია ნათქვამი: „ეხლა ეს ბიჭიც თამაშობს და ალბათ წავაგებთ“ ან კიდევ: „არა რა, ოლონდ ეს ბიჭი არა“. ცოტა მეტირებოდა... ვფიქრობდი, რომ ცუდათ ვთამაშობდი და გული მტკიოდა. ასე რომ ჩემს თავს ვუთხარი: მე ამათ ნაღდათ უნდა ვანახო, რომ შემიძლია კარგად თამაში...“

პაატა ნაცვლიშვილი:

სასახელო დაგარსება

საუბრითო ფინანსები და რჩეული კომენტარები სპორტის გარეშე



ოთახებში მომოდინებული ქართველი გულშემატიკრები. მის ფეისბუქ გვერდზე კი წერია, კიდევ არის ადგილები. მართლაც ერთი ადგილი მომეწონა - იატაკზე, მაგიდის ქვეშ. არავის შევაწუხებდი. აფსუს.

Lia Chelidze: აი ეს არის საქართველო, ასეთი საქციელი მხოლოდ ქართველებს შეუძლია... ხალხნო, გვიყვარდეს ერთმანეთი, სიძულვილს არ სჯობია?! დმერთო, გავამარჯვებინე, გთხოვ!..

ჰოდა, არის თუ არა დიდი ქალაქი დორტმუნდი ანუ, ფიქრები საბურთალოზე

ჰოდა, უნივერსიტეტიდან შინისკენ მეჩქარება. ტელევიზორისკენ. ტაქსი გავაჩერე. წავიდეთ, თუ გავაღწიეთ საბურთალომდე, - საუბრის დაწყება მოინდომა. რატომ, რა ხდება-მეთქი. დიდი საცობიაო. თბილისში რა საცობი უნდა იყოს იმისთანა, საცობი შენ დორტმუნდში უნდა ნახო-მეთქი! დორტმუნდში რატომო, - გაიკვირვა. რა ვიცი, - ახლა მე გაიკვირე, - ისიც კი დიდი ქალაქია და ალბათ იმიტომ-მეთქი, - ვუთხარი და დავრჩი ასე გაკვირვებული საბურთალომდე.

ჰოდა, მოვედი შინ და ვფიქრობ: რაღაც სხვაგვარად უნდა მეთქვა, როგორც ამას თბილისელ ტაქსისტმა შემარცხველი იმსახურებდა. რა შუაშია დორტმუნდის სიდიდე. თანაც დიდი არა, ტოროლა! ზედ რომ მთელი დიუსელდორფი დაემატო, დორტმუნდი თბილისთან მაინც ვერ მოვა!

ჰოდა, კი ვფიქრობ ამას, მაგრამ ფიქრის იქით ფიქრი რომაა, იმის იქით გამეცა ფიქრი: ვინ იცის, იქნებ ცოტა ხანში დორტმუნდი ჩვენთვის ძალიანაც დიდი ქალაქი გახდეს. არა ისეთი დიდი, როგორც დიუსელდორფია, მაგრამ უფრო დიდი, ვიდრე სინამდვილეშია. იმდენად მაინც, რომ ყველა თბილისელმა ტაქსისტმა სამუდამოდ დაიმასსოვროს მისი სახელი და დღეის ამას იქით აღარავინ დატოვოს ჩემსავით გაკვირვებული.

თბილისი, საბურთალო. 2024. 06. 18 საათი და 18 წუთი.

Maia Edisherashvili: დმერთა ქნას! მანანა კარტოზია: 3:1 მინდა.

Paata Natsvlishvili (მანანა კარტოზია): სწორედ კარგად გამოიცანი ანგარიში, მანანა კარტოზია (Paata Natsvlishvili): ღირსეულად ვითამამეთ!..

თუმცა ბოლო გოლო გენიალური იყო. **Marina Chxaidze:** და შენ უდორტმუნდოდ ტელევიზორს დაკმაყოფილიდი? არ მჯერაა!

Gotcha Javakhishvili: ეჰ, დაკარგა დორტმუნდმა ეგ მანსი. ხელიდან გაუშვა! **Nino Lursmanashvili (Gotcha Javakhishvili):** არ იცოდა, რა სამარადისო დიდება ელოდებოდა, თორემ არ გაუშვებდა.

Paata Natsvlishvili (Gotcha Javakhishvili): ვერ იღიუერდორფა დორტმუნდმა! **Giorgi Bagaturia:** ეეჰ, დორტმუნდი! ...დაპატარავდა ისევ. 20 სთ 52 წთ.

Joseph Jordania: ისე, ძალიან კარგი თამაში გამოვიდა, და თანაც მჯერა, რომ მერე უფრო მოუმატებენ! სხვათა შორის, საბოლოო ანგარიში არ ასახავს სწორედ თამაშის შედეგს...

Paata Natsvlishvili

3 დღე

ჰოდა, გავიდა მას მერე 902 წელი და 10 თვე და 6 დღე...

ლევან ლორია: დღესაც მოვიგებთ! გამარჯვება საქართველო!

- Alexanderk Tarkhnishvili:** ამინ, ამინ!
- Laura Kutubidze:** ჰოდა, გამეორდება!
- Bela Enukidze:** ზუსტად დიდგორია! ბრძოლა ბურთით!
- Kote Zhgenti:** დაჰკათ სელაჯუებს!!!
- Ma Dadkhe:** ...და იმ „დიდგორობა“ დღეეეეე...
- Guram Akhalaia:** გამეორდება აუცილებლად!
- Paata Natsvlishvili:** გეგონება ჩემი ამ პოსტის

ილუსტრაციას, ფეისბუქში ორი გულშემატიკრის ფოტო გავრცელდა მე-11 და 21-ნომრით და შესაბამისი წარწერებით. ამავე დროს, დიდგორის თემა კალამბურულადც გათამამდა - საქართველოს კარში გატანილ მესამე გოლზე მედეა ბარათელმა დაწერა: დიდგორი მოგვიწყვსო. ჰოდა, ასე იქცა დიდგორი დიდგორად



ჰოდა, აფსუს!

ჰოდა, ვინ იცის რამდენ ფეხბურთზე ვყოფილვარ რამდენ სახელოვან სტადიონზე - ვთქვით, უემბლიდან მარაკანამდე ან ფორო ოლიმპიკოდან ლა ბომბონერამდე. მაგრამ კიდევ უფრო მეტზე არ ვყოფილვარ - თუნდაც ჩვენთვის ძალზე მნიშვნელოვან სტადიონებზე - ტაშკენტის პასტაქორიდან დიუსელდორფის რაინშტადიონამდე.

ჰოდა, დღესაც ტელევიზორში უნდა ვუყურო ჩვენთვის ამ მნიშვნელოვან შეხვედრას თურქეთის ნაკრებთან.

ჰოდა, ბუნებრივი იქნებოდა, დორტმუნდის სტადიონზე ყოფნა მენატრა. მაგრამ - არა. რა თქმა უნდა, ბედნიერია ყველა ის ქართველი გულშემატიკარი, რომელიც ახლა, ამ თავსხმა წვიმაში „სიგნალ იდუნა პარკზე“ თამაშის დაწყებას ელოდება, მაგრამ მე უფრო იმ ხალხისა მმურს, ვინც ბუღე ზივზივადის გულითადი მიზატიკებით ისარგებლა და მატჩისწინა დამე მის სახლში გაატარა კარლსრუეში. სიამოვნებით ვიქნებოდი მისი ერთი რიგითი სტუმარი. ახლა ტელევიზიითაც აჩვენებს მის

Paata Natsvlishvili

2 დღე

არ გვინდა ახლა, გმირულად იბრძოლეს და ვაჟკაცურად წააგესო! წაგება არის წაგება!

დარეჯან კვანჭიანი: ვერ დაგეთანხმებით. წაგება ყოველთვის წაგება არ არის და არც მოგებაა მოგება. მარტო ამ შემთხვევას არ ვუვლისხმობ **Paata Natsvlishvili (დარეჯან კვანჭიანი):** დამეთანხმებით თუ არა, ეგ თქვენი ნებაა. ისე, სპორტი „წაგება“ მუდამ

არის წაგება, ხოლო „მოგება“ - მოგება. არის კიდევ ფრე. დანარჩენი ლირიკაა. მარტო ამ შემთხვევას არ ვუვლისხმობ.

მაიკო მაიკო: ეს იყო თამაშის კლასი. გოლებით წაგაგეთ. საქართველოს ნაკრები უფრო კარგად გაიგნო მსოფლიომ.

Paata Natsvlishvili (მაიკო მაიკო): გოლები სხვაა, გულები - სხვა. ფეხბურთში წაგება და მოგება სწორედ გოლებით ფასდება და არა გულებით. ღიან, მეც ამას ვამბობ: სამწუხაროდ, ჩვენ გოლებით წაგაგეთ. რომ მოგვეგო, მსოფლიო უფრო კარგად გაიგნობდა საქართველოს ნაკრებს! და უფრო მეტ გულებსაც მოიხვეჭდა.

Sopio Japaridze: ნამდვილად უიღბლო თამაში გამოვიდა ჩვენი გუნდისთვის, მაგრამ მართლაც არ არის წაგება ყოველთვის წაგება და მით უფრო დამარცხება. მიუხედავად გარკვეული ხარვეზებისა, ეს ნამდვილად იყო ქართველი ფეხბურთელების ღირსეული თამაში.

Paata Natsvlishvili (Sopio Japaridze): მე არსად მითქვამს, რომ ეს იყო არაღირსეული თამაში. მე ვთქვი, რომ წაგაგეთ. და ასე შევა ეს თამაში ისტორიაში. ხოლო წაგება სპორტში მუდამ არის წაგება და თუ რომელიმე სპორტსმენს თქვენსავით მიაჩნია, რომ წაგება ყოველთვის არ არის წაგება, ესე იგი არის მოგება - ის რეალურად ვერასოდეს მოიგებს. სპორტში დამარცხება, თუნდაც ღირსეული, გაცილებით ადვილია, ვიდრე გამარჯვება. ვწუხვარ, რომ ამის ახსნა მიხდება.

Irrma Grigalashvili: ახალი თაობა ამას არ იტყვის! ამიტომაც არის უკეთესი მარცხზე ისწავლის, წაგებას მოგებად გადააქცევს...

Paata Natsvlishvili (Irrma Grigalashvili): გაუმარჯოს უკეთეს ახალ თაობას, რომელსაც ევოლინება, რომ წაგება არის წაგება და მოგება არის მოგება და ისინი ერთმანეთში არასოდეს აერევა.

Tamuna Gochiashvili: უდაოდ კარგად ვითამამეთ. კი, მეცდომებით და კი უიღბლოდ, მაგრამ რეალურად ახლა ვიწყებთ გამოცდილების მიღებას.

Paata Natsvlishvili (Tamuna Gochiashvili): რის გამოცდილებას ვიღებთ ახლა? ჩვენი ყველა ფეხბურთელი პროფესიონალია და მაგარ-მაგარ კლუბებში თამაშობენ. კარგად თამაში შედეგში უნდა აისახოს. უბრალოდ, ჩვენზე უკეთ ითამამეს თურქებმა და, იღბალი იყო თუ უიღბლობა, ჩვენდა სამწუხაროდ, მოგვიგეს.

Mamuka Talakvadze: ბატონო პაატა, რასაკვირველია, წაგება წაგებაა, მაგრამ რომ არ ნებდები და აგებ მაინც სასიხარულოა. იღბალიც საქირია.

Paata Natsvlishvili (Mamuka Talakvadze): მაღლობელი ვარ, რომ სხვა კომენტატორებისგან განსხვავებით, მეთანხმებით, რომ წაგება წაგებაა. ხოლო თუ სპორტსმენი არ ნებდება და ბოლომდე იბრძვის, რა თქმა უნდა, სასიხარულოა, მაგრამ ეს მისი მოვალეობაა - საქართველოს ნაკრებზეა დაპარაკი და არა სოფლის კლუბზე. თუ სპორტსმენი ნებდება, რა უნდა იმას ქვეყნის ნაკრებში!

Mamuka Talakvadze (Paata Natsvlishvili): გეთანხმებით ყველაფერში. ქომაგებსაც გვაქვს მოვალეობა და ქომაგობაც ინდივიდუალური რამ არის ალბათ. მე ვარ მომხრე ზომიერი და მოზომილი კრიტიკის ისე რომ ადამიანებს, ამ შემთხვევაში ფეხბურთელებს გული არ ვატყინოთ.

ნინო მაჭავარიანი: ღიანაც! წაგაგეთ და ყველაფერი უიღბლობას არ უნდა დავაბრალოთ!

Nona Lomidze: ღიან. **თამარ თათარაშვილი:** პაატა, შენ ეგენი არ გესწავლება

- ღიანაც წაგაგეთ, მაგრამ ამდენი ლანძღვის ნიაღვარი რა უბედურებაა - გადაუარეს განსაკუთრებით კვარას!.. წაგებისას ცუდები არიან და მოგებისას კარგები?.. ახლა ყველაზე მეტად გამხნევება სჭირდებათ და არა ლანძღვა-გინება...

Paata Natsvlishvili (თამარ თათარაშვილი): თამრო, და სად ნახე ჩემი ლანძღვა-გინება? მე მხოლოდ ის ვთქვი, რომ ეს სპორტი და წაგება არის წაგება! რაინდ ვაჟკაცურად იბრძოლო და რაინდ იღბალმა ზურგი შეგაქციოს, წაგების მოგებად გასაღება დიდი ვერაფერი ნუგეშია და არც გამოცდილებას შესძენს გუნდს. სამწუხაროდ, ეს ახლა არ დაწყებულა - საქართველოს ნაკრებმა იტალიასთან ის პირველი მატჩი რომ 0:1 წააგო წინა საუკუნეში, ტელევიზორიდან მოვიწიოდეს, ჩვენს ბიჭებს აეროპორტში ყვავილებით დახვდით, გმირულად იბრძოლესო!

თამარ თათარაშვილი: არა, პაატა, ძვირფასო, შენ არ გგულისხმობდი. შენამდე ფეისს გადავხედე და ქალი „ექსპერტების“ ლანძღვის კორიანტელმა გამაოგნა... წაგებას, რა თქმა უნდა გმირობდა ვერ ჩვეულებით, მაგრამ ამდენი ლანძღვა უადგილოდ მიმჩნია. განა წაგებულთა გამხნევება არ აჯობებს? ამ თამაშით ხომ არ ამთავრებენ კარიერას... ჩემს მოკრძალებულ აზრს ვამბობ, თორემ შენ რომ ამ საქმეში (და არა მხოლოდ!) გრანდი ხარ, განა არ ვიცი...

Niaz Zosidze: წაგება წაგებაა, გმირულიც, უიღბლოც და იღბლიანიც... ჩვენი ტაქტიკა - ნულს ქვემოთ!.. **Nestani Nebulishvili:** არც ლაჩრულად წაუგიათ, ჩემთვის ესაა მთავარი.

თამაზ ჭიჭიშვილი: საქართველოს ფეხბურთის ისტორიაში ჩვენმა ეროვნულმა ნაკრებმა პირველად მიიღო მონაწილეობა ევროპის პირველობაზე. ეს მაშინ, როცა თურქეთის ნაკრებმა 2002 წელს მსოფლიოს პირველობაზე მესამე ადგილი დაიკავა. თურქეთის ნაკრები ერთ-ერთი უძლიერესი მსოფლიოში. ეს კი ისე, შედარებისთვის: თურქეთში ცხოვრობს 85 მილიონი ადამიანი! ფართობი 769 604 კმ²! საქართველოს მოსახლეობა - 3.7 (მგონი უკვე მაგდენიც აღარ ვართ), ფართობი 69 700 კმ²! რაც შეეხება „გმირულად წაგებას“. მართლაც იბრძოლეს გმირულად, მე ვიტყვოდი თავგანწირვით და თუ წააგეს, ღირსეულ მეტოქესთან წააგეს არა მარტო სადებიუტო, საისტორიო მეტჩში!

Paata Natsvlishvili (თამაზ ჭიჭიშვილი): და ძიულოს ან ჭადრაკის ან რაგბის შემთხვევაში თურქეთის მოსახლეობა იკლებს და საქართველოს მოსახლეობა მატულობს?!

თამაზ ჭიჭიშვილი (Paata Natsvlishvili): ფეხბურთის სრულიად განსხვავებული ფენომენია, მე ვიტყვოდი, ღვთაებრივი!

Paata Aroshidze (თამაზ ჭიჭიშვილი): თან პირველი ქართული გოლი გავიდა ევროპის ჩემპიონატზე. სლავა მეტრეველს აქვს გატანილი 62 წლის წინ ფინალში. კიდევ ვის აქვს ქართველთაგან გოლი ევროპაზე გატანილი?

Ramaz Sak: პაატა, სამწუხაროდ, წაგების გამართლება გვიწინა და არა - გაგება, რომ მერე მოვიგოთ. უტყობა, ჩვენ დამარცხებულსთან ალაპარაკება გვჩვევია, და არა გამარჯვებისთვის მოუსვენრობა.

Pako Kiparoidze: ევროპის ჩემპიონატზე გმირობა და ვაჟკაცობა იყო 92 წლის დანია. დღეს კიდევ ერთხელ გამოჩნდა, რომ ტაქტიკურად სანილოლი სუსტია, როცა ხელავე რომ ვილაგას თამაში არ მისდის, შეცვლა არ უნდა დააგვიანოს.

Irakli Ira Imerlishvili: ბრიტანელები გვაქებენ მაგრად. Ambrosi Grishkashvili (Irakli Ira Imerlishvili): პოლონელებიც, სხვები არ ვიცი.

Marika Lapauri-Burk: ყველა გვაქებს. Nino Lursmanashvili (Marika Lapauri-Burk): იმიტომ, რომ არავინ ელოდა დებიუტანტის ასეთ თამაშს.

Paata Natsvlishvili (Marika Lapauri-Burk): ძალიან კარგი, რომ ყველა გვაქებს, მაგრამ ვინმემ თქვა, რომ კი არ წავაგეთ, არამედ მოვიგეთ?

Marika Lapauri-Burk (Paata Natsvlishvili): ეგ ვინმემ თქვა? Pako Kiparoidze (Irakli Ira Imerlishvili): ისიც კარგად დავიანებ, ვინ როგორ ითამაშა, მაგრამ, როცა შევიძლია, რაღაც შეცვალო, დაგვიანება არ ვარგა. ჩაკვე პირველი ტაიმის კრეატივი იყო და ის გაიყვანა. როცა ორი ნომინალური ჩამშლელი თამაშობ, შემტვენი ნახევარმეცველი არ უნდა გაიყვანოს. ფეხბურთია, ყველფერი ხდება. ჩვენი ამ ევროპაზე ყოფნა უკვე გამარჯვებაა. მაგრამ მეცდომებზე უნდა ვისწავლოთ. ამ ევროს მერე ჩაკვეტაძე, ქოჩორაშვილი, მიქაუტაძე უფრო დიდ კლუბებში წავლენ და მსოფლიოზეც მალე გავალოთ.

Baia Koguashvili: ევროპაზე რომ არიან, უკვე კარგია. უკეთესებიც გახდებიან. Nana Chitaladze: წაგება წაგებაა და მისი მიღება უნდა შეგვეძლოს. თუმცა ისიც უნდა ითქვას, რომ იღბალმა ამკარად მიგვატოვა.

Mikheil Abaishvili: პაატა, სასწაულად არ გაგვიმართლა, ესეც ხომ სათქმელია. Paata Natsvlishvili (Mikheil Abaishvili): დიას, სასწაულად არ გაგვიმართლა. ამას ყველა ამბობს. სხვა ათასი არგუმენტის მოყვანაც შეიძლება. მე მხოლოდ ის ვთქვი, რომ, სამწუხაროდ, წავაგეთ. ტყუილია?! მთელი ღამე არ მიძინია ამ წაგების გამო. მითხარი, რომ ტყუილია და ფეხით ჩავალ შემდეგ თამაშზე კამბურგში! შენ ამის ახსნა, რა თქმა უნდა, არ გჭირდება!

Kote Zhgenti: „წაგება არის წაგება“ - არის სტატისტიკა! და საქართველოში ფეხბურთი „სტატისტიკა“ არასოდეს ყოფილა და იმედი მაქვს, რომ კიდევ დიდხანს არ იქნება!

Irma Sokhadze: რატომ, წაგებასაც გააჩნია! მთლიანობაში კარგად ითამაშეს, ვეიქრობ, ფრეს ნამდვილად ვიძსახურებდით. არ გაგვიმართლა. ასე რომ, ჩემი აზრით, დიდად სასაყვედურო ბიჭებთან არაფერი გვაქვს. პირიქით, უნდა გავამხნეოთ და შევაქოთ, მგონია.

Paata Natsvlishvili: სასაყვედურო, Irma, ძვირფასო, ბიჭებთან მართლა არაფერი გვაქვს. სასაყვედურო მხოლოდ მწვრთნელთან შეიძლება გვემოძღვოს. ან ჩვენს დამოკიდებულებასთან სპორტში წაგება-მოგებასადმი. ხოლო გამხნევებისა და შექების მეტს რას აკეთებს მთელი თვეა მთელი საქართველო! მათ შორის - მეც!

Irma Sokhadze (Paata Natsvlishvili): სამწუხაროდ, მთელი საქართველო არა, პაატა, ბევრი სრულიად უაპელაციოდ და დაუმსახურებლად ტყენს გულს ჩვენ საამაყო ბიჭებს.

Giorgi Bagaturia: ჰო, დავვა ვერ არის სათანადო ღონეზე. ვერ ითამაშა გუნდმა ისე როგორც ველოდი. ჩემთვის ყველაზე უფრო სამწუხაროა, მავანი რომ სინარულს ვერ მალავს და ჟივილ-ხვილი აქვს ატეხილი ხვიას გამო.

ლია მიჩიტაშვილი: ზუსტად ასეა, მაესტრო! წაგება არის წაგება! მე ფეხბურთის ბევრი არაფერი გამეგება, მაგრამ თურქეთის გუნდი ვერ წააგებდა იმ მოცემულობაში! ტექნიკურად გამართული გუნდია ნამდვილად! ისევე, როგორც მათი ეკონომიკაა გამართული და ბევრი დარგი აღორძინებული, ფეხბურთის გუნდიც არ უნდა ჩამორჩეს ქვეყნის რიტმს! სულ ეს არის!

Nino Lursmanashvili (ლია მიჩიტაშვილი): თურქები მსოფლიოს ბრინჯაოს პრიზიორები არიან და ევროპაზე უკვე მეექვსედ თამაშობენ, ჩვენები დებიუტის კვალობაზე, თან პირველივე მატჩში, მშვენივრად გამოიყურებოდნენ, ლამის გაათანაბრეს ანგარიში (ის მესამე გოლი აღარ იქნებოდა, ცხადია).

Paata Natsvlishvili (Nino Lursmanashvili): „ლამის“ სპორტში არაფერს ნიშნავს, თუ მოგება-წაგებაზეა ლაპარაკი. ვერ გაათანაბრეს და ის მესამე გოლიც იყო. ფაქტი ასეთია. რა გინდა, რომ ქნა? ვიძახხოთ ახლა „ლამის“!!!

Nino Lursmanashvili (Paata Natsvlishvili): ისიც ფაქტია, რომ ჩვენები ღირსეულ წინააღმდეგობას უწევდნენ. პატარა ბავშვებზე იყო და დაუჩინებელი თურქები. ამას ვამბობ, თორემ არ წააგეს-მეთქი, კი არ ვამტკიცებ. იტალიამაც წააგო ესპანეთთან გუმინ ისე, რომ მეტოქის კართან, ფაქტობრივად, ერთი რეალური საგოლე მომენტიც არ შეუქმნიათ.

Tsira Barbakadze: დავმარცხდით სახელოვნად! Targamadze Keti: არ დავიღლები გამეორებით. ფეხბურთი თამაშია და წაგება არის მართლ წაგება და არა დაღუპვა. მოგებაც ანალოგიურად... არც აფხაზეთს გვიბრუნებს და არც დაგლეჯილ ნერვებს... არც დიდგორია და არც სტალინგრადი... მლანძღუე უნდა მე და იმ ბიჭებს შეეშვი... და კიდევ ერთი ღირსეულად წაგების დედა ვატირე... როგორც უღირსოდ მოგების...

Ketevan Kokozashvili: მაგას ვფიქრობ ზუსტად. პოეტურად წააგეს, ლამაზად წააგეს და ა. შ. დიდს არაფერს ცვლის. სოფიკო სმბაძე: ჩვენს ბიჭებს მხარში უნდა ვუდგეთ გამარჯვებაშიც და მარცხშიც. კომენტარებს გადახედეთ. აღფრთოვანებას ვერ მალავენ ქართველების თამაშით. დღევანდელ მატჩს ასახელებენ, როგორც ყველაზე საინტერესო თამაშს ევრო 2024-ზე (ამ ეტაპისთვის).

„თურქეთმა მოიგო მატჩი, საქართველომ კი ჩვენი გულები“ - ამგვარია მასწავლებელთა უმრავლესობის დამოკიდებულება. მათ ასევე დაინახეს თურქების უღირსი საქციელი - უსტვენდნენ საქართველოს ჰიმნის შესრულებისას, გოლი გაიტანეს ცარიელ კარში, რასაც ქართველი, კავკასიელი

მსგავს სიტუაციაში არ იკადრებდა. კიდევ ერთხელ - თანადგომა ჩვენს ბიჭებს!

Vaja Otarashvili (სოფიკო სმბაძე): გეთანხმები! Paata Natsvlishvili: ჰო, ცარიელ კარში გოლის გატანა მართლა რა უკადრისი საქციელია, არა, Vaja, ამას ეთანხმები? მამარდაშვილის იმით კარისკენ რისთვის იყო წასული? რა მეკარის საქმეა სხვის კარში ბურთის გატანა - ქართველი და კავკასიელი ამას იკადრებს?!

Eldar Nadiradze: აბსოლუტურად ვეთანხმები პაატას. Nona Neparidze: წავაგეთ და მორჩა. როგორ ლანძღავენ თურქ ფეხბურთელებს. როგორ შეიძლება ეს, სპორტია ხალხნო!

Irma Abuladze: კრწანისივც ვაჟკაცურად წააგეს. Nana Nanuka: მერე რა რომ წააგეს. წაგებაზე მეტი იყო ევროპის ჩემპიონატზე გასვლა და თამაში. დაუნახავები ნუ ვიწვინებთ. რომელმაც თქვენგანმა გააკეთა ამ ბიჭებზე მეტი. არც გეზარებთ სხვების ლანძღვა და კრიტიკა თვითონ კლავიატურას არ სცდებით.

Paata Natsvlishvili: სად ნახე ჩემს პოსტში ლანძღვა და კრიტიკა, Nana Nanuka! მე როგორც კლავიატურის პანტურამ გავიგე, რომ დღეს დაბადების დღე გქონია და არ შემიძლია, არ მოგილოცო და არ გისურვო, რომ წაგება არასოდეს მოგება არ გეგონოს და იმ ბიჭებზე მეტი გეკეთებინოს მთელი შენი ხანგრძლივი და ბედნიერი სიცოცხლის განმავლობაში. ისე, დაბადების დღე რომ არაა, მაგ დაბღვერილ სმანილკს მშვიდად გავატარებდი! არა და არ გისდება გაბრაზება დაბადების დღეს!

Nana Nanuka (Paata Natsvlishvili): უპირველესად ვიტყვი იმას, რომ ჩემი კომენტარი თქვენს პოსტზე კი მივაწერე, მაგრამ მთლიან პირადად თქვენ არა, სხვა კომენტარების პატრონებსაც უხებოდათ. მაგრამ მაინც ვთვლი, რომ ეს წაგება ბევრის მოგების მიზეზი იქნება. ისედაც ბევრი გააკეთეს ბიჭებმა. რაც შეეხება დაბადების დღეს, უღრმესი მადლობა მოლოცვისთვის. გაიხარეთ. დავინტერესდი და აღმოვაჩინე რომ დღეს თქვენი მამის დაბადების დღე არის. გილოცავთ თქვენ და მამა ნათელში გიმყოფოთ უფალმა!

მანანა ტონია: არა, კარგად ითამაშეს, მაგრამ ბელისწერამაც ითამაშა როლი. ორი გოლის შანსი დაკარგეს. მე ვიტყვი, რომ თურქებს გაუმართლათ! დიდი შესაძლებლობის გუნდი გყავს და ამავდროს თავგანწირვით თამაშობდნენ. ჰო, თუმცა წაგება მაინც წაგებაა. ფორტუნასთან უძლეური ხარ აღამიანი.

Jemal Injia: გუმინ ფორტუნამ შეგვაქცია ზურგი. Nona Neparidze: გეთანხმებით წააგეს და რად უნდა ამდენი ამბავი - თურქები უჯიმოებია და არ სცხვნიანთ ცარიელ კარში ბურთი გატანა. სპორტი სპორტია.

Lia Kharebava: წააგეს, მაგრამ თავი გააგნეს ევროპას, როგორც მებრძოლი გუნდი, იღბალმაც უღალატა ბიჭებს.

Madona Khvedelidze: წარუმატებლობის შემთხვევაში თანადგომა საჭირო!

Paata Natsvlishvili (Madona Khvedelidze): და უნდა დაამშვიდო - არა, ბიჭებო, თქვენ კი არ წააგეთ, არამედ მოიგეთ!

Maia Gvritishvili: პაატა, „რა მუხრბალებელი ხარ“. Paata Natsvlishvili (Maia Gvritishvili): რატომ? წაგებას რომ მოგვრებით მოგება არ დავარქვებ?

Madona Khvedelidze: ამ შემთხვევაში გუნდს თანადგომა სჭირდება და არა ლანძღვა, ან ლანძღოს მან, ვისაც უფრო მეტი აქვს გაკეთებული ქვეყნის ღირსების დასაცავად, მაგრამ ასეთები როგორც წესი არავის ლანძღავენ!

Paata Natsvlishvili (Madona Khvedelidze): სად ნახე, პატივცემულო, ლანძღვა? Alexander Tarkhnishvili: არა! წაგებაც არის და წაგებაც! Paata Natsvlishvili (Alexander Tarkhnishvili): და მაინც წაგება არის წაგება!

ნათია ბერიძე: არც ცარიელ კარში გოლის გატანა ჰგავდა გმირობას!

Tamila Gabuliani: როგორ დატოვა კარი მამარდამ? ეს გოლი არც უნდა ჩათვლილიყო!

ინგა ჩახვაშვილი: ფეხბურთი ხომ უპირველესად თამაშია და არა ომი... ვაჟკაცურად არ წააგეს, გვაჩვენეს თავგანწირული თამაში, თავდაუზოგავი, ლამაზი ფეხბურთი.

Nino Lursmanashvili: არ გეთანხმები, პაატა. წაგებაც არის და წაგებაც. ღირსეული წაგებაც არსებობს და მოგებაც, ჩემი აზრით - აი, ცარიელ კარში ბურთი რომ არ გაეჭანათ, მაშინ მოიგებდნენ თურქები ღირსეულად და მთელი მსოფლიო ამაზე ილაპარაკებდა. თან ეს გოლი მოსაგებად არც სჭირდებოდათ. კი, შეიძლება ამ ერთმა გოლმა გადამწყვეტი როლი ითამაშოს ჯგუფური ეტაპის ბოლოს, მაგრამ ალბათობა ძალიან მცირეა.

Paata Natsvlishvili: Nino, ძვირფასო, ცარიელ კარში რომ ბურთი არ გაეჭანათ, დიას, მთელი მსოფლიო მართლა ამაზე ილაპარაკებდა, ხოლო იმას, ვინც იმ ბურთს ვერ თუ არ გაიტანდა, თურქეთში აღარ ჩაესვლებოდა. ჩემი თუ არ გჯერა, რეზო ჩელეაძეს ჰკითხე. ჩემზე და შენზე კარგად იცის ფეხბურთი და ამგვარ სიტუაციაშიც ყოფილა. ამას წინათ ტელევიზიით გაიხსენა კიდევ ის შემთხვევა.

Nino Lursmanashvili: შენი მეტერა, როგორც ყოველთვის, მაგრამ იდეალისტის პოზიციიდან შევხედე.

Akaki Sioridze: მე ვიტყვი რომ უაზროდ წააგეს! Jana Amirejibi: მსოფლიო ააღაპარაკეს. ყველაზე სანახაობრივი თამაში აჩვენეს. კარგი იყო, კარგი!

Nana Butskhridze: უღირსი საქციელით კი ვამიჩინეს თავი ბოლო წუთს მაგ მამარდა თურქებმა... გარდა ამისა, მაგრად იაფერისტეს ყვითელ ბარათთან დაკავშირებით... ესეც უნდა გავატაროთ ქართველნოო, მრცხვენია ასეთი დაუნახაობა! იმიტომაც ვართ ამ დღეში... საბოლოოდ კი ქართველს მხოლოდ ქართველი ამარცხებს დღესაც!!!

ნათია სუხაშვილი: ძალიან განვიცადეთ წაგება, მაგრამ უბრძოლველად ხომ არ დანებებულან ჩვენი ფეხბურთელები, ბევრს ეცდნენ და ლამაზი ბრძოლა გვიჩვენეს, ხალხის სულ არ დავაკარგვინოთ, მომავალი თამაშები ჩვენი ნდობით მოვაგებინოთ!

Mariam Lortkipanidze: მხარში ვუდგავარ ჩვენ ბიჭებს! Madona Burduli: დიას, პაატა!

Marina Babunashvili: პაატა, შეიძლება სპორტსმენმა (ან გუნდმა) წააგოს, მაგრამ აჩვენოს საოცარი ბრძოლა და ღირსებები. სრულიად ნეიტრალურმა მასწავლებელმა დაწერა ეს: „თურქებმა მოიგეს მატჩი, ქართველებმა კი - ჩვენი გული“.

ასე რომ, წაგება ყოველთვის არაა წაგება... ყველამ აღიარა, რომ საქართველომ არაჩვეულებრივად ითამაშა და ყველაზე საუკეთესო მატჩი იყო, რაც კი ამ ეტაპზე ჩატარებულა.

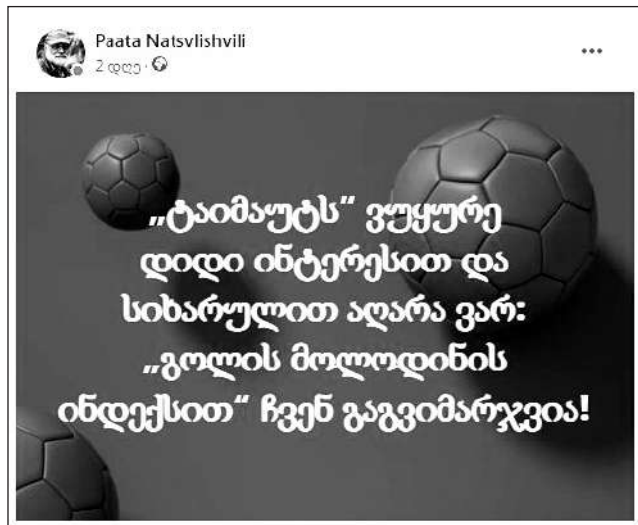
Paata Natsvlishvili (Marina Babunashvili): ამის მერე მეცოდინება, რომ თუ ნეიტრალური მასწავლებლის გულს მოიგებ, მაშინ წაგება აღარ არის წაგება და იმ წუთში მოგებად იქცევა, ან ფრედ მაინც!

Marina Babunashvili (Paata Natsvlishvili): ოკ! Otari Dochviri: წაგება წაგება არ არის. არ ვიყავით წაგების დირსი.

Paata Natsvlishvili (Otari Dochviri): დიას, წაგება არ არის წაგება. წაგება არის მოგება. თუ მაინცდამაინც - ფრე! არ ვიყავით წაგების დირსი და იმიტომ! რატომ იმიტომ? იმიტომ, რომ იმიტომ!

Magda Abesadze: ჰო, მაგრამ ობიექტურად მართლა იბრძოდნენ, თან ლამაზად.

Beka Berikashvili: პორტუგალიასთან ამაზე უფრო ღირსეულად წავაგებთ. აი, ნახათ.



Temur Jgenti: შენი მტერი მენახოს, ასე გამარჯვებული!!! Simon Kidaze: თუ კარგად გაანალიზებენ სიტუაციას, „გოლის მოლოდინის ინდექსით“ შეიძლება ევროპის ჩემპიონებიც გავხდეთ!

Niaz Zosidze: ტაქტიკაც გაგვიპრავონ და ბარემ ზეიმი მოვცხოთ!..

Lalo Beria: ვტირილით! Siko Gegiadze: ეგ ინდექსებია, რომ გვლუპავს! Targamadze Keti: ეგ მაპზე უმეტესია? Ia Sulaberidze: ნაღდ მოგებას ეგ არა სჯობს?! Gubaz Megreldize: რა სისულელეებს ამბობენ და რა ქართულით, თვითონაც არ იციან!

Asdas Corp: ვაი-ვაი... Eldar Nadiradze: ჩვენი კომენტატორები და ზოგირთი ექსპერტიც სრულიად სერიოზულად ამტკიცებს რომ ქართული წაგება ეს მოგებაა?! Nona Neparidze: იმდენი სისულელეები იწერება...

პოლა, ვჭინჭყლობ ვითომ?



პოლა, ბავშვობაში ერთი ჭინჭყლი გვერია უბანში. ფეხბურთს ყველა ჩვენგანზე უკეთ თამაშობდა, მაგრამ რად გინდა - ყველაფერზე ჭინჭყლობდა. და რაც ყველაზე მთავარია, ხშირად

მართალიც იყო.

ჰოდა, რაში გამახსენდა და, ამ ფოტოებზე გამახსენდა. ფოტოებზე კი არა, ამბავზე. როგორი ამბავია, წელს ზემოთ რომ მე-4 ნომერი ხარ და წელს ქვემოთ – 14! ზემოთ აქაიდან ხარ და ქვემოთ - ბარდაკი! კარგი რა! მარცხენა ფოტო გუმინვე გავრცელდა ფეისბუქზე. არ არის ეს ამბავი ფოტოში და ფეიკი - ამტკიცებდნენ. მით უმეტეს, რომ ფეიკი არ არის და ნამდვილია. სხვა ფოტოები მოვძებნე და ვიდუოჩანაწერიც თავიდან ვნახე. მართლა ნამდვილია ეს ყველაფერი.

ჰოდა, თითქოს წვიმისგან შორტები დაუმძიმდა და ნება დართესო. რა, წვიმა მართლ მისთვის მოდიოდა? რა, სხვებს არ დაუმძიმდათ შორტები? ან რას ჰქვია, „ნება დართესო“?! ვინ დართო? რატომ დართო? რა, საქულისა ღუქანია? თუ მართლა ბარდაკია? მოკლედ - ვჭინჭყლობ!

ჰოდა, საქართველოს ფეხბურთის ფედერაციაც ჭინჭყლობს - კი უნდა ღირსების ორდენები, აქაოდა ფეხბურთელმა გოლი გაიტანა და მნიშვნელოვანი მატჩი მოვიგეთო, ის კი ავიწყდება, რომ სწორედ გოლის გატანა ფეხბურთელის საქმე! მერე რა, რომ ევროპის ჩემპიონატის ფინალში, წესების გამარტივების გამო, როგორც იქნა, გავდით?! განა მანამდე ევროპის კი არა, მსოფლიო ჩემპიონატის ფინალში არ გავიდნენ ქართველი კალათბურთელები არაგბისტები? ან განა კალათბურთელებმა ხუთჯერ არ მიიღეს მონაწილეობა ევროპის ჩემპიონატში? საქართველოს ფეხბურთის ფედერაციის თავკაცებს კი უნდათ ღირსების ორდენები, მაგრამ ისიც ავიწყდებათ, რომ ერთ მნიშვნელოვან მატჩში საქართველოს ფეხბურთელთა ნაკრებს სულაც წყალბურთი ათამამეს და ისიც, რომ სწორედ მათი გამოხიზნით საქართველომ დაკარგა მშვენიერი შანსი პირველად გამოსულიყო ოლიმპიურ თამაშებზე. ეს შანსი რომ გამოგვეყენებინა, პირველი მე ავჭინჭყლებოდით, რატომ ღირსებისა და უფრო მაღალი ორდენებით არ აჯილდოებთ საქართველოს ფეხბურთის ფედერაციას თავკაცებსა თუ რიგით თანამშრომლებს-მეთქი!

ჰოდა, იჭინჭყლეთ, ვინ გიძლით, როცა ეს მართლა საჭიროა! ჭინჭყლობა ცუდი კი არ არის! აკი ვამბობ, კი ჭინჭყლობდა ის ჩემი ბავშვობის ძმაკაცი, მაგრამ უმეტეს შემთხვევაში მართალი იყო.

ჰოდა, აი, აქ იჭინჭყლეთ, ბატონებო, მაგალითად: კაცი წელს ზემოთ მე-4 ნომერი და აქაიდანია, წელს ქვემოთ კი – მე-14 ნომერი და ბარდაკი! რა, სოფლის პირველობა თუ ევროპის ჩემპიონატი? ის ნამდვილი მე-14 ნომერი მაინც არ ყოფილიყო იმავე დროს მოედანზე, ზემოთაც და ქვემოთაც რომ ბარდაკია? რა გამოვიდა? - მოედანზე ერთ-ნახევარი ფეხბურთელი აბდულქერიმ ბარდაკია და ნახევარი ფეხბურთელი - სამეით აქაიდან! მაგარი ამბავია, მე და ჩემმა ღმერთმა! გინდაც - თურქებისა და მათმა ღმერთმა!

ჰოდა, უფლება მისცესო! ვინ მისცა? რატომ მისცა? რის საფუძველზე? და რისი უფლება მისცეს, - რომ მოედანზე ნახევარი გამოსულიყო და თავისი ფეხები მე-14 ნომრისთვის დადებოდა და იმას ოთხი ფეხით ეთამაშა? რა, ამგვარი დარღვევის შესახებ არაფერია ნათქვამი ფეხბურთის წესებში?! ან ევროპის ჩემპიონატის დებულებაში?! არავინ იყო ამის განმსჯელი? ან არბიტრი არ ჰყავდა მატჩს, ან გვერდითი მსაჯი ან კომისარი? ან ის ვიდუოკონტროლი რა ჯანდაბის მაქნისია, თუ ეს ვერ შეამჩნიეს?

ჰოდა, საერთოდ, რა უნდა არგენტინელ მსაჯს ევროპის ჩემპიონატზე?! მაგრამ ერთი ბრიგადა სამხრეთ ამერიკიდან მოუწვევიათ და მაინცდამაინც ჩვენს თამაშზე დანიშნეს. ალბათ ევროპის ჩემპიონატის დებულება ჯეროვნად არ გააგნეს ან არგენტინელები არიან და ევროპის ჩემპიონატი სულაც პატარა არგენტინელი ქალაქის უბნის პირველობად მიაჩნიათ. თავით და მკერდით გასაგებია, აქაიდანისა და ბარდაკისავე საკუთარნომრისი თავი და მკერდი ჰქონდათ, მაგრამ რომელიმე მათგანს ფეხით ან ფეხთაშორისით რომ გაეტანა გოლი, რომელ მათგანს ჩაეთვლებოდა?

ჰოდა, ნება მისცეს კი არა, მგონია, რომ შესვენებაზე დამძიმებულ შორტების გამოცვლისას ნაკრების ცენტრალურ მცველს მეორე ცენტრალური მცველის ნომერი საკუთარში აერია - უბრალოდ ერთიანი ვერ დაინახა - და მოედანზე მისი შორტებით გავიდა. თუ ეს ასე არ არის, უთქვა იმ დალოცვილს და გამოსაცვლელ შორტებს საქართველოს ფეხბურთის ფედერაციდა დაახვედრებდა დოკუმენტს. შორტების დაახვედრებდა კი არა, ფეხბურთის განვითარებისთვის საქართველოს იმხელა ბიუჯეტი აქვს გამოყოფილი, სულაც შორტების ფაბრიკას აუმენებდა თურქეთში, მე-4 ნომრის შორტების სპეციალური ხაზით. ნეტა ამისთანა ბიუჯეტი ქართულ განათლების სისტემას ჰქონდეს!

ჰოდა, ის არგენტინელი გაუჩო - მთავარ მსაჯს ფაუნდო ტელიოს ვგულისხმობ, - ყურადღებით რომ ყოფილიყო და მოედანზე ორი მე-14 ნომერი დაენახა - უფრო სწორად - ერთი და ნახევარი, იმ ერთს, სულ მცირე, მეორე ყვითელ ბარათს აჩვენებდა საკუთარი შორტების და ნომრის გასხვისებისთვის და მოედანს გაწითლებული ბარათით დაატოვებინებდა.

და ათკაციან თურქეთთან მამარდაშვილს სულაც არ დასჭირდებოდა ის თავის თავზეხელადებული და განწირული რეიდი მოწინააღმდეგის კარისაკენ და იქნებ პირიქითაც - ბოლო წუთებზე იქნებ მერთ გინოკი ჩამოსულიყო ჩვენს კარებთან მატჩის გადასარჩენად. და მის ცარიელ კარში ალთუნაშვილს მესამე გოლიც გაეტანა?!
ჰოდა, ესეც შენი 3:1 საქართველოს სასარგებლოდ. ეკა მიშველაძე მალვა ნათელაშვილთან ინტერვიუს წინ ისედაც გახარებული და სახეგაბადრული იძახის, გვასახელეს ჩვენმა ბიჭებმაო, ისტორია გადაწერესო, და 3:1-ით მოგებაზე რას

იზამდა, წარმოიდგინეთ.

ჰოდა, ამ დროს საქართველოს ფეხბურთის ფედერაციის თავკაცები, არაფერს აკეთებენ საიმისოდ, რომ მართლა სასიხარულოდ გვექონდეს საქმე და ღირსების ორდენით დროზე რატომ არ გვაჯილდოებთო, - ამაზე ჭინჭყლობენ. არადა, სადაც საჭინჭყლოა და სადაც შეიძლება მატჩის შედეგის გაუქმებისათვის იბრძოლონ, დორტმუნდის წვიმის წყალი აქვს პირში ჩაგუბებული.

ჰოდა, ახლა კვარაცხელიას უნდა მივმართო. არა ხვიჩას, არამედ ჩემს მეგობარს, სულ სხვა კვარაცხელიას, უეფას მედიაოფიცერს: ჩემო მამუკა, ჩემო პრებენ, ჩემო Mamuka Preben Kvaratskhelia, ჩემო ძმაო, მეგობარო და კოლეგავ: ამისხენი, რა ხდება, რა ამბავია ჩვენს თავს? მე არ მახსოვს, არის თუ არ წესებში რაიმე ნათქვამი საკუთარი შორტების შესვენებისას გასხვისების ან გაცვლის თაობაზე? იქნებ დირს, ეს ამბავი უეფას ყურსაც მისწვდეს? შენ მაინც ამოიღე ხმა! თორემ რა გამოვიდა! ევროპის ჩემპიონატი, რაც არ უნდა იყოს! ან იქნებ უკვე იქცა ეს ამბავი ევროპული ფეხბურთის მამების მსჯელობის საგნად?

ჰოდა, თუ რამეში ვცდები, ყველაფერი გულწრფელად მითხარი, როგორც მეგობარმა, ან როგორც უეფას მედიაოფიცერმა! და თუ ეს ჩემი გულისტკივილი სუბიექტური გულშემატკივრის გადაჭარბებდა მოგეჩვენოს, ისტორიის გადაწერას რომ ცდილობს, - ჩათვალე, რომ ვჭინჭყლობ. მე კი არა, ან ჩემი ბავშვობის მეგობარი კი არა, ხანდახან იმისთანა ფეხბურთელები ჭინჭყლობენ, რომ შენი მოწონებულები!

20. 06. 2024.

ჰოდა, ა.ს.

სულ არ ვაპირებდი ასეთ ჭინჭყლობას, მაგრამ დღეს ლექციაზე სტუდენტებს ჩემი ეს ეჭვები გავუზიარე ნახევრად ხუმრობითა თუ ნახევრად სერიოზულად და ეს ოპუსიც სწორედ მათი თხოვნით თუ წახალისებით დაიწერა.



Nino Darbaiseli Straughn: არ ვიცი, ვიცი თუ ვიტყვიო. **კახაბერ დვალა:** ნიჭიერი კაცის ნიჭიერად მოყოლილი. **Irinka Nefaridze:** რა კარგი იყო....

ნანა კობალაძე: პაატა, დამატებითი დრო რომ გასული იყო და იმ არგენტინელმა გაუჩოო! თამაში არ დაასრულა და თურქებს ბურთი ჩვენი კარისკენ გაატანა, - ეგ სადაური წესია? სულ ბოლო წუთზე გავიდა მამარდაშვილი კარიდან, 6 წუთი იყო დამატებული, ძალიან მაინტერესებს დამატებული დროის მეშვიდე წუთზე გაიტანა იმ თურქმა გოლი ცარიელ კარში და რათა? საიდან გაჩნდა დამატებით დროზე დამატებული დრო? ამაზე არ უნდა იჭინჭყლოთ, ბატონებო?

Paata Natsvlishvili: ეეჰ, ნანა, იმ გაუჩოს, რომ თამაშის ნერვი ვერძნო, კარგად მიხვდებოდა, რომ საქართველო 3:1 წაგებას არ იმსახურებდა და როგორც კი ალთუნაშვილმა ბურთი დაკარგა, მაშინვე დაამთავრებდა თამაშს. ვერც ვერავინ რამეს ეტყოდა, პირიქით - მოუწონებდნენ ღირსეულ საქციელს, თურქებიც კი. აკი მოგებული მაინც მოგებული დარჩებოდა და დრო მართლა გასული იყო. ნამდვილი არგენტინელები ასე არ იქცევიან!

Nana Lomidze (ნანა კობალაძე): რატომ არავინ გააპროტესტა დამატებულზე დამატებული დრო +2 წუთი?!

ნანა კობალაძე (Nana Lomidze): ორი წუთი არა, მაგრამ 6-ზე მეტი აშკარად იყო, როცა თურქებმა ბურთი დაითრიეს... ეგრე არაა, როცა მოგებრიანება მატჩის დასრულება... ინტრიგანი! ხომ გადაწყვიტა 6 წუთი, წამშობი გაუფუჭდა? გავიდა 6 წუთი, ბასტა.

Paata Natsvlishvili (ნანა კობალაძე): არა, „ბასტა“ ფეხბურთში არ არის, ეგ კალათბურთშია ან ხელბურთში ან წყალბურთში... აქ მსაჯი წყვეტს!

David Gvantsadze: ეს რა უაზრობაა, მაგრამ ფაქტია და ამას რეაგირება უნდა. ამბობენ მესამე ბურთი რომ გაგვიტანეს, საათი გაჩერებული იყოო. ესეც შესაძლებელია. ხმა ამოიღე ფედერაციავ!

რუსუდან შალაბზერძე (David Gvantsadze): ნამდვილად ასეა. საათი ხელში შეკავა და წამი წუთზე ვითვლიდი. მაგრამ მე რა შემიძლია.

Vakhtangi Shubitidze: ამ შემთხვევაში შეიძლება დავის წმონყება ფიფაში და უეფაში. ჩვენებს რომ გაკეთებინათ იგივე, წითელს მისცემდნენ.

ზინაიდა ბაშელაშვილი: ჩვენ რომ გავკვეთებინა ნეტავ თუ გვაპატიებდნენ?

თამარ ბასილაშვილი: პირველიდან ბოლო წუთამდე თვალის არ მომშორებია, ვუყურე, მაგრამ თურქების გუნდში ერთნახევარი და ნახევარი კაცი თუ თამაშობდა,

არც კი შემიმჩნევია. მაინც რა არის დაკვირვებული თვალი! მიუხედავად ყველაფრისა, ბევრი ვიციც.

Mamuka Preben Kvaratskhelia: ჩემო ჭინჭყლო პაატავ, მატჩის დელეგატმა და მსაჯმა დართეს ნება... ისე, ტრუსების გამო მოგების ჩათვლის დედა არ ვატირე!! გავალთ და კაცურად მოვიგებთ ჩეხებთან და პორტუგალიასთანაც, თუ ვაკაცურად ვითამაშებთ... ძნელია, გამოუცვლადობის გამო, ძალზე ძნელია ევროპის ჩემპიონატზე თამაში და წარმატებები, ევროზე ჭიშმორული გუნდებთან... მთავარია, კაცურად ვითამაშებთ და გულშემატკივართა გულები მოვიგოთ, როგორც დაწერეს... ტრუსების დედაც ვატირე...

Paata Natsvlishvili (Mamuka Preben Kvaratskhelia): მართალი ხარ, ტრუსების დედაც ვატირე, მაგრამ თუ ჭინჭყლობაა ჭინჭყლობა იყოს! ამის მერე თურქებთან მათი სათადარიგო ტრუსებიც თან ვიქონიოთ ხოლმე. რა იცი, რა ხდება! და მაინც, ჩემს ცნობისმოყვარე სტუდენტებს რომ ავუხსნა, რომლებიც, მგონი, ჩემზე ჭინჭყლები არიან, მატჩის დელეგატმა და მსაჯმა რის საფუძველზე დართეს ნება? სადმე რამე ამის შესახებ წერია? საერთოდ რომ საშინაო ტრუსიკით გამოსვლა მოეწოდებინა, ნეტა ამის ნებასაც მისცემდნენ? მე და შენ ის დროც კარგად გვახსოვს, როცა მსაჯები სხვა ნომრითა და საშინაო ტრუსიკით კი არა, ჩაჩაჩულ გეტრებდაც კი ასწორებინებდნენ ფეხბურთელებს! წინ წავიდა ევროპა! ჩვენ კი ასე ძალიან გვინდა ევროპაში!

Kurdobadze Aleksandre (Mamuka Preben Kvaratskhelia): ამ გამოუცვლადობის რაღაც მაინდამაინც არა მწამს. აი, მაგალითად: 1966 წელს მსოფლიო ჩემპიონატზე პორტუგალია დ ჩრდილოეთ კორეა დებუტანტები იყვნენ და რა ქნეს? კორეამ ჯგუფში იტალია და ჩილე ჩატოვა და მერვედფინლში გავიდა. პორტუგალიამ ჯგუფში მოქმედი მსოფლიოს ჩემპიონი, ბრაზილია ჩატოვა და საერთოდაც მესამე ადგილი აიღო. ასე რომ, მთლად გამოუცვლადობაში არ უნდა იყოს საქმე. რა ვიცი, ასეთია ჩემი უბუჟუნია.

Mamuka Preben Kvaratskhelia (Paata Natsvlishvili): მოგწერ. **Eka-kato Kirvalidze:** ვისიამოვნე. კითხვით და ჩაფიქრდით ტრანსპარენტად. ვეჭვობდი ქილიკით და შემპარავი იუმორით დაწერილ სიმართლეზე. თურმე, როგორ მომნატრებიხართ.

გიორგი სადალაშვილი: ჭინჭყლობს ნაცვლიშვილი! **ლია მიჩიტაშვილი (გიორგი სადალაშვილი):** ნაცვლიშვილის ჭინჭყლობა არ მოგვეშალოს!

Grigol Kapanadze: ჭინჭყლობაზე თუ იძლევიან ღირსების ორდენს, ნამდვილად გეკუთვნიო.

Paata Natsvlishvili (Grigol Kapanadze): მაქვს უკვე. უჭინჭყლოდაც.

Lia Kharebava: როგორი სწორი ანალიზი გააკეთე, შეპარვით „ჭინჭყლობით“, ჩემო პაატა. მოგისმენს ვინმე?

Alexanderk Tarkhnishvili: ეს ჭინჭყლობა კი არა სიმართლის ძებნაა, ჩემო კარგო!

თამაზ ჭიშვილი: მართალი ხარ პაატა! საქართველოს ფეხბურთის ფედერაციამ უნდა გაასაჩივროს „4-14“-ნომრის-მაისურნიანი „თურქიმ“ ფეხბურთელის მიწდროზე ყოფნა!... და კიდევ, დამატებითი დრო რომ გავიდა, რატომ არ შეაჩერა თამაში არგენტინელმა მსაჯმა? რატომ დააცადა, იმ თურქ თავდამსხმელს ცარიელ კარში გაეტანა? ჩვენი საზომით, რა არაკაცურია ცაიელ კარში გოლის გატანა!

მამუკა გოგუაძე: წავიღებ...



მირიან ყარაულაშვილი: გუმინვე წავიკითხე და მეც ძალიან ავჭინჭყლდი! ველოდებოდი უეფა-ს ოფიცერ კვარაცხელიას განმარტებას, მაგრამ ვერ მივლე დამაკმაყოფილებელი პასუხი, ისევე როგორც სხვებმა... ჩემპიონატის ჩატარების დებულება (თუ კონსტიტუცია) ალბათ, უეფა-ს კონგრესზე თუ არა, აღმასკომზე უნდა მტკიცდებოდა, წესით... თუკი მატჩის არბიტრს ან კომისარს შეუძლია მათი მიღებული დოკუმენტის შეცვლა, მაშინ რა საჭიროა ან კონგრესი, ან აღმასკომი?! მართლა საინტერესო და საჭინჭყლო თემაა, თუმცა მაინც მგონია რაღაც ოფიციალური განმარტება მაინც უნდა გააკეთოს ან უეფა-მ, ან ჩემპიონატის საორგანიზაციო კომიტეტმა! პ.ს.: ბატონო პაატა, თუ რამე განმარტება მოგწერათ ბატონმა უეფა-ს ოფიცერმა Mamuka Preben Kvaratskhelia – იქნებ ჩვენც გავცანოთ, პირადი ხასიათის ტექსტის გამოკლებით, რა თქმა უნდა.

Vasil Beselia: თორმეტ კაცს ვეთამაშებიდით და წავაგებდით, აბა რას ვიზამდით – ორი 14 ნომერი ყოფილა!

Giga Giorgobiani: ყველა ველოდებით პასუხს და რეაგირებას.

მსოფლიოში და საქართველოში განვითარებული საინტერესო, თვით ტრავიკული მოვლენების მიუხედავად, გასული კვირის ყველაზე პოპულარული თემა იყო გერმანიაში მიმდინარე ევროპის ჩემპიონატი ფეხბურთში.

ბუნებრივია, ჩვენი განსაკუთრებული ინტერესის საგანი გახლდათ 18 ივნისის საქართველო-თურქეთისა და 22 ივნისის საქართველო-ჩეხეთის შეხვედრები.

პირველი მატჩის მიმდინარეობამ და შედეგმა (3:1 თურქების სასარგებლოდ) ქართულ მედიაში აზოა უკიდურესი დაპირისპირება გამოიწვია.

არ გაგვიკვირდებათ და, იყო მისი პოლიტიკასთან დაკავშირების მცდელობები.

ალარაფერს ვამბობ ყოვლად უსაგნო ურავატრიოტულ გამონდომებზე...

ამ საკითხზე გაზეთის დღევანდელ ნომერში სრულყოფილად მოგიხრობთ ჩემი კოლეგა პაატა ნაცვლიშვილი, ამიტომაც სიტყვას აღარ გავაგრძელებ...

22 ივნისის საქართველოს ნაკრებმა შესანიშნავი მატჩი ჩაატარა ჩეხეთის გუნდის წინააღმდეგ.

პირველი ტაიმის შემდეგ ვიგებდით, მაგრამ მატჩი, საბოლოოდ, ფრედ, 1:1 დამთავრდა.

საინტერესოა, რომ ბოლო წამებზე მოგების რეალური შანსი მოგვეცა, თუმცა, იგი ვერ გამოვიყენეთ.

აღსანიშნავია, რომ კიდევ ერთი მართლაც საოცარი მატჩი ჩაატარა გიორგი მამარდაშვილმა, ესპანური „ვალენსიასა“ და საქართველოს ნაკრების მეკარემ.

ჩემი აზრით, იგი საუკეთესო იყო ორივე გუნდის შემადგენლობაში.

სამსუხაროდ, გასულ კვირას კვლავ გრძელდებოდა სისხლისმღვრელი შეტაკებები რუსეთ-უკრაინის ფრონტზე. რუსული არმიის მთავარი სამიზნეები ხერსონი, ხარკოვი, მისი მიმდებარე ტერიტორიები და ენერგეტიკული ინფრასტრუქტურის ობიექტები გახლდათ. ვრცელდებოდა ინფორმაციები დაჭრილებისა და დაღუპულების შესახებ. უკრაინის მასობრივი ინფორმაციის საშუალებები კვლავინდებურად ცდილობდნენ მკითხველთა დარწმუნებას რუსეთის არმიის უზარმაზარი დანაკარგებისა (როგორც ცოცხალი ძალების, ისე სამხედრო ტექნიკის) და უახლოეს მომავალში უკრაინის გარდუვალი გამარჯვების შესახებ. ამავე დროს, თვით უკრაინული მეკარად კონტროლირებადი საინფორმაციო საშუალებების ცნობით, უკრაინაში დაპატიმრებულია ათეულობით პირი სამხედრო სამსახურზე თავის არიდების მცდელობისთვის.

საბრძოლო მოქმედებები გრძელდებოდა ლაზას სექტორში, სადაც ისრაელის მოიერიშე თვითმფრინავებმა კიდევ ერთხელ დაბომბეს მონსააღმდეგე (ჰამასის) პოზიციები.

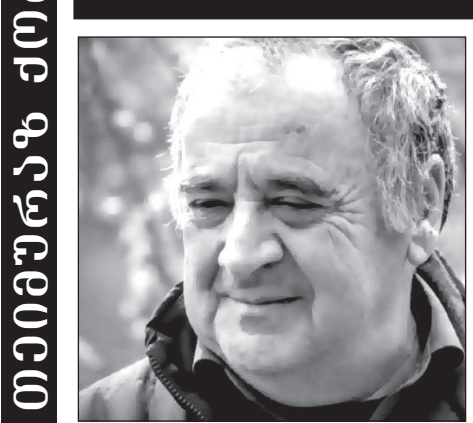
ქართველი მკითხველი ალბათ ყურადღებას მიაქცევდა, რომ მსოფლიოს ბევრი ნამყვანი ქვეყნის ხელისუფლების მხარდაჭერის მიუხედავად, ბოლო დროს აშკარად თვალში საცემია მსოფლიო საზოგადოების საქმოდ ნიპოლისტური დამოკიდებულება დაუმთავრებელი ძმობისკვლევი ომისადმი, რომელიც, სხვას რომ თავი დავანებოთ, სასიკვდილო საფრთხეს უქმნის თანამედროვე კაცობრიობას. ამის თვალსაჩინო მაგალითია აშშ-ის ყოფილი პრეზიდენტისა და ახლანდელი პრეზიდენტობის კანდიდატის, დონალდ ტრამპის განცხადებები.

განსაკუთრებით მრავლისმთქმელია რუსეთის ხელმძღვანელობის, პირადად პრეზიდენტ ვლადიმერ პუტინის დამოკიდებულება ამ ომისადმი - იგი არავითარ დამოზაზუნას არ აპირებს, მხოლოდ უკრაინის უსიტყვო კაპიტულაცია!

რუსეთ-ჩინეთის ხაზგასმული „მეგობრობის“ გარდა, ამ თვალსაზრისით, ერთობ დამაფიქრებელია გასულ კვირას პუტინის ვიზიტები ვიეტნამსა და ჩრდილოეთ კორეაში.

ამავე დროს, აშშ-ში რუსეთის ელჩის ინფორმაციით, ამერიკის შეერთებული შტატები აპირებს დახუროს რუსეთის საეიზო ცენტრები

აპერიკალებო, გაგვიხილეთ, სად ნავიდა თქვენი ოთხი ვილიარდი?



ვაშინგტონსა და ნიუ-იორკში, რუს დიპლომატებს კი შესაბამისი სანქციები დაუნესოს - გაუქმოს საგადასახადო შეღავათები.

ამ ფონზე უშუალოდ საქართველოსთვის ფრიად ყურადსაღები თეორია გააგრძელა უკრაინაში გადიდებული სააკაშვილის ტირანული ხელისუფლების „სახე“ დავით საყვარელიძემ, საქართველოს ახლა თავისი ზღუნსკი სჭირდება! ეს ნიშნავს, რომ უკრაინის აშკარად მარიონეტული ხელისუფლება საქართველოს „უკრაინიზაციისთვის“, რუსეთის წინააღმდეგ ომში მისი ჩათრევისთვის იღვწის. საქართველოშიც არაერთი თანამოაზრე და „ზელენსკობაზე“ მეოცნებე მეგობარი ჰყავს.

გასულ კვირას, უფრო ზუსტად, 19 ივნისს ქართული ოპოზიციისთვის ასე ნანატრი და დანარჩენი საქართველოსთვის უკიდურესად შეურაცხმყოფელი განცხადება გააკეთა ჩვენი სტრატეგიული მეგობარ-პარტნიორი აშშ-ის ელჩმა საქართველოში ქალბატონმა რობინ დანიგანმა.

არავითარი დიპლომატიური წიაღსვლები, არავითარი მეგობრობა და პარტნიორობა, არავითარი რიდი და პატივისცემა. მისი გამოსვლა სალაპარაკო ქართულ ენაზე დაახლოებით ასე ითარგმნება: თქვე ღორმუცელა, უნიჭო და უნაშუსო ქართველებო! აგერ უკვე 32 წელიწადია, ჩვენ, ამერიკელები, გაჭმევთ, გასმევთ, გიცავთ და ხელჩაკიდებული თქვენს ხალხში გამოყვანას ცდილობთ. თქვენა კიდე, განდგანობთ, ყველა ანტირუსულ სანქციას არ უერთდებით, რუსეთ-უკრაინის ომს თავს არიდებთ, კაცობრიობის დაუმინებული მტერი რუსეთის დამფინანსებელ ჩინეთთან სამეგობროდ იწვეთ, ამერიკელებს ანაკლიის პორტის აუშენებლობას არ გვპატიობთ და, საერთოდ, ისე გათავებდით, აზრების საჯაროდ გამოთქმასაც კი ზღდავთ...

ქალბატონ რობინს, რა თქმა უნდა, არ უთქვამს, რომ 2017 წლიდან მოყოლებული, ამერიკის „მოსისხლე მტერი“ ჩინეთის წლიური ინვესტიციები ამერიკაში 35 მილიარდ დოლარს აღემატება, ხოლო წლიური სავაჭრო ბრუნვა 575 მილიარდი დოლარია! ანუ მოსახლეობის რაოდენობით მსოფლიოს პირველი და ეკონომიკური პოტენციალის მიხედვით ჯერჯერობით მეორე ქვეყნის ეკონომიკური და პოლიტიკური პარტნიორობა, თურმე, მისაღებია აშშ-სთვის, მაგრამ კატეგორიულად მიუღებელია საქართველოსთვის!

ჩინეთთან ეკონომიკური და პოლიტიკური ურთიერთობების გაღრმავება აუცილებელი და მომგებელია ევროკავშირისათვის, მაგრამ, თურმე, დამლუპველია საქართველოსთვის!

ახლა, რაც შეეხება მეგობარი ამერიკის საქართველოსადმი ფინანსურ დახმარებას. ქალბატონი ელჩის თქმით, ეს დახმარება 32 წლის განმავლობაში 6, სინამდვილეში კი 4 მილიარდი დოლარია, ანუ დაახლოებით 135 მილიონი დოლარი წელიწადში.

რაც მთავარია, საქართველოს ხელისუფლების მრავალგზის მოკრძალებული თხოვნის მიუხედავად, ამერიკის ხელისუფლება ჯიუტად არ გვიმფლავებს, რას მოხმარდა, სად გაუჩინარდა ეს მილიარდები. არც იმას გვეუბნებიან, დაახლოებით მაინც რა სარგებელი მიიღო აშშ-მ საქართველოს სამხედრო ძალების მონაწილეობით აშშ-ავღანეთის მრავალწლიან ომში.

მაპატიეთ და, არც იმას გვიხელს, მაინც რამდენ დოლარად აფასებთ ამერიკის ინტერესებისთვის ავღანეთში დაღუპული ქართველი ჯარისკაცების სიტოცხლეს!

• ორივე სიტყვა ქალბატონი დანიგანის ცინიკურ ბრალდებაზე ამერიკელთა მიერ ანაკლიის ღრმანსვლოვანი პორტის აუშენებლობის შესახებ.

ვწუხვარ, მაგრამ კიდევ ერთხელ უნდა გავიმეორო, რომ პირადად ამ ქალბატონს და მის პატრონებს ქართველი ხალხი (ჭიჭე ვაშაძის და გირჩი ჯაფარიძის გარდა) მართლაც გონებაშეზღუდული ლაჩრების ბანდა ჰგონია - საქართველოს ხელისუფლებამ ხომ ყველაფერი გააკეთა, უამრავ დამამცირებელ დათმობაზე ნავიდა, რათა ანაკლიის პორტი სწორედ ამერიკელებს აეშენებინათ!

არ ააშენეს და, გულახდილად ვლიაროთ, იმიტომ არ ააშენეს, რომ „მეგობარ“ საქართველოს დამოუკიდებლობის, გადაწყვეტილების „უფროს მეგობართან“ შეუთანხმებლად მიღების ილუზია არ გასჩენოდა!

ჩინეთ-საქართველოს შორის თბილი დიპლომატიური ურთიერთობების დამყარება, უვიზო მიმოსვლა, საქართველოში ჩინური ინვესტიციების შემოდინება, ჩინური სამშენებლო კომპანიების გააქტიურება, საბოლოოდ, ჩინეთის მიერ საქართველოს ღირსეულ, თანასწორ პარტნიორად აღიარება არის ის, რაც ქალბატონ დანიგანს დღეს ერთი შეხედვით გაუგებარი გამოსვლებისკენ უბიძგებს.

დარწმუნებული ბრძანდებოდეთ, რამდენიმე წლის შემდეგ ყველაფერი ეს ღიმილის მომგვრელ მოგონებად იქცევა - ამერიკაც და ევროკავშირაც საქართველოს ღირსეულ, თანასწორ პარტნიორად აღიარებენ.

ოღონდ იმ შემთხვევაში, თუ საქართველოს ხელისუფლები ხელისუფლება პარტნიორებთან პრინციპული, ღირსეული ურთიერთობების გზას გააგრძელებს. ამის თვალსაჩინო დასტურია, თუნდაც გასულ კვირაში პრემიერ ირაკლი კობახიძის ვიზიტი გერმანიაში.

გულწრფელად რომ ვთქვა, ძალიან მიჭირს რაიმე კომენტარი გავუკეთო, მით უფრო, შევფასო პრეზიდენტ ზურაბიშვილის გასულ კვირაში გავრცელებული მიმართვა ქართველი დიპლომატების, კერძოდ, ქართველი ელჩებისადმი ევროპულ ქვეყნებში.

ძალიან მოკლედ რომ ვთქვა, პრეზიდენტი ქალბატონი ცოტა ბუნდოვნად და მიეთმოებით, მაგრამ მაინც, თავისი ქვეყნის ელჩებს ანტისახელისუფლებო გამოსვლებისა და პროტესტის ნიშნად თანამედროვეების დატოვებისგან მოუწოდებს: „...მე არაფერს გასწავლით და არაფერს გკარნახობთ, მაგრამ მინდა გითხრათ, რომ ჩვეულებრივი მოქალაქეებისთვის არა-ჩვეულებრივი არჩევნები 26 ოქტომბერს ჩატარდება, მაგრამ თქვენთვის არჩევანის დრო უკვე დადგა“.

• თავისი უგუნურებითა და ანტიეროვნულობით კიდევ უფრო შთაბეჭდავია ქართველი ოპოლიტების კარნახით მიღებული ALDE-ს (ევროპელი ლიბერალებისა და დემოკრატების ალიანსი) რეზოლუცია, რომელიც მისმა ქართველმა აგტორებმა დაუყოვნებლივ დროშასავით ააფრიალეს და ურყევ ჭეშმარიტებად წარმოგვიდგინეს: „მოვუწოდებთ ევროკავშირის ქვეყნების მთავრობებს, რომ სანქციები დაუნესდეს „ქართული ოცნების“ ყველა ლიდერს, ვინც ძირს უთხრის ქართულ დემოკრატისა და მის ევროპულ გზას, აგრეთვე პირადად ბიძინა ივანიშვილს და მისი ოჯახის წევრებს, ძალიან ინსტიტუტების წარმომადგენლებს, ვინც მშვიდობიანი დემონსტრანტების ფუნდამენტურ დემოკრატიულ უფლებებს ფეხქვეშ თელავს.“

მოვუწოდებთ ევროპის სახელმწიფოებს, არჩევნების არათავისუფალ რეჟიმში ჩატარების შემთხვევაში, ძირეულად გადაიხედოს ურთიერთობები საქართველოსთან, მათ შორის, ევროკავშირთან უვიზო მიმოსვლის

საკითხიც“. „სტრატეგია აღმაშენებლის“ პრესსამსახურის ცნობით, ალდეს ყოველწლიურ კონგრესზე, რომელიც სტოკჰოლმში გაიმართა, რეზოლუციის შემტანი „სტრატეგია აღმაშენებელი“ იყო.

მათი ცნობით, რეზოლუციის ტექსტის დამუშავებაში საქართველოდან ასევე მონაწილეობდნენ „გირჩი“, „რესპუბლიკელები“, „თავისუფალი დემოკრატები“ და „ლელო საქართველოსთვის“.

მიჭირს თქმა, გააჩნია თუ არა რაიმე გავლენა ლიბერალ-დემოკრატების ალიანსის ევროპულ პოლიტიკაზე, მაგრამ ამას არც აქვს რაიმე მნიშვნელობა.

მთავარი ის არის, რომ საბოლოოდ იმედგადასწრული ქართველი რადიკალი ოპოზიციონერები ოქტომბრის ბოლოს დანიშნულ საპარლამენტო არჩევნებს ოთხი თვით ადრე გაყალბებულად აცხადებენ და სახელმწიფო გადატრიალებისთვის უკვე აშკარად ემზადებიან.

• გასულ კვირას პარლამენტში განხილულ ბოდა „კანონი ოჯახური ღირებულებების შესახებ“, რომელიც გარყვნილებისა და არატრადიციული სექსუალური ურთიერთობების პროპაგანდასაც კრძალავს. განრისხებული ოპოზიციის უმრავლესობა პარლამენტს ბოიკოტს უცხადებს და განხილვებიც შედარებით მშვიდად მიმდინარეობს.

დაუჯერებელია, მაგრამ ფაქტია, რომ გარყვნილების, გაუკუღმართებული სექსუალური ურთიერთობების, ლგბტ პროპაგანდის წინააღმდეგ და ოჯახური სინწინდის დაცვისკენ მიმართული კანონი ჩვენი ოპოზიციისთვის ყოფილა... რუსული!

ღიდი მოკრძალებით ანტირუს ქართველებს: პოპულარული კერძი „ბორშჩი“ არის რუსული; არანაკლებ პოპულარული კერძი „საცივი“ არის ქართული.

გთხოვთ, ნუ აურევთ ერთმანეთში ბორშჩს და საცივს!

• კიდევ ერთი პატარა ნიუანსი და ამით დავამთავრებ.

გასულ კვირას თავისი უაზრო და უპასუხისმგებლო ენაშტყვობით სახელგანთქმულმა გიორგი ვაშაძემ პრემიერ მინისტრი ირაკლი კობახიძე საჯაროდ და ცინიკურად აუტისკად მოიხსენია.

კობახიძის დაცვას არ ვაპირებ - ამას როგორმე უჩემოდაც მშვენივრად მოახერხებს.

იმის თქმა მინდა, რომ ვაშაძემ ამით მძიმე შეურაცხყოფა მიაყენა არა მისი სიტყვების უშუალო ადრესატს, არამედ აუტისტური სპექტრის უკლებლივ ყველა ადამიანს და მათი ოჯახის წევრებს.

და ეს არ გახლავთ მისგან უბრალო წამოცენა (როგორც ეს ბატონ რომან გოცირიძეს ჰგონია) ან საჯარო შეურაცხყოფის პირველი შემთხვევა.

შეგახსენებთ მის გამოსვლას პარლამენტში ონკოლოგიური დაავადებებით შეპყრობილი პაციენტების მკურნალობის სრულად დაფინანსების საკითხის განხილვისას - „ონკოლოგიური პაციენტების მკურნალობის დაფინანსება არის შავ ხვრელში გადაყრილი ფული, რადგან ეს ავადმყოფები ისედაც განწირული არიან სასიკვდილოდ“ - ბრძანა მაშინ ვაშაძემ.

ასეთი მენტალიტეტის ადამიანი ნამდვილად არ იმსახურებს თუნდაც ხელის ჩამორთმევას.

ვაშაძე კი დღესაც პარლამენტში ზის და ხვალ პრემიერის სავარძლის დასაკავებლად ემზადება.

არ მინდა დავიჯერო, მაგრამ ჩვენ, ქართველმა ამომრჩეველებმა, ეს ალბათ დავიმსახურეთ...

საშუაში!

ჭიჭე ვაშაქაე ისევ მიირთვა ბაბიაშის სოუსი და გბონიათ, პირველად მიირთვა? არა, იმდენჯერ მიირთვა, ვეღარც ვითვლით!



რაო, მაინც რანაირად მიირთვა გუშინ მრავალჯერ მირთმევის შემდეგ? რანაირად და... ტელევიზორში თქვა, ირაკლი კობახიძე აუტისტი ადამიანია, ის ხალხს საერთოდ არ ეკონტაქტებაო.

ჭიჭე ვაშაქე აბუეტია და იცით, რატომ? ამას ბავშვობაში, სანამ სიარულს ისწავლიდა, ჭოჭინა დაუფრთხა და თავით კედელს შეასკდა. მას მერე ეძახდნენ, კულტურულად რომ ვთქვათ, დაჩუტულ პენისს. მე რა, ამის თაობაზე თვითონ აღიარა ტელევიზორში, ზუსტად მაგას მეძახდნენ ქუთაისშიო, დაჩუტულ პენისსო.

არ მახსოვს, შარშან იყო თუ შარშანნინ, ჭიჭე ვაშაქემ ისე მძაფრად ჭამა ბებიაშის სოუსი, ვიფიქრე, ამას ვილაცა გაიგდებს-მეთქი, მაგრამ იმხანად გადარჩა.

გაინტერესებთ, როგორ ჭამა მძაფრად ბებიაშის სოუსი?

ისაო, სახელმწიფო კიბობიანებში რომ ფულს ხარჯავს, ეგ ამბავი არასწორია, ეგ შავი ხერელია, მაგათ მაინც აღარაფერი ეშველებათო.

გაიგონეთ? კიბობიანებისთვის ფულის ხარჯვა შავი ხერელია, აზრი არ აქვსო!

და ამის შემდეგ ამ გონებრივად გარღვეულს პრეტენზიები აქვს, პრემიერ-მინისტრი უნდა გაგხდეთ. ერთხელ თაკოიე ჩარკვიანმა წარმოგვიდგინა კიდევაც, ეს უნდა იყოს ჩვენი ქვეყნის პრემიერიო.

ჰა, ჰა, ჰა!

ჩვენ კიდევ კინალამ მოკვდით სიცილით, მუცლები ხელით გვეჭირა!

ნუ, ესლა, თაკოიე ვალში იყო, ამასთან დაწყვილებით წამოსკუპდა პარლამენტში და აბა, რა უნდა ექნა?

ჰოდა, იმას ვამბობდი... ჭიჭე ვაშაქეს რამდენჯერაც ტელევიზორში გამოიყვანენ, იმდენჯერ ბებიაშის სოუსს მიირთმევს ხოლმე.

ჰო, აეგრე, ხის დიდი კოვზი უჭირავს და მთელი ღუნის დასანახად ჭამს.

ამ კედელზე შემსკდარმა კანტუზიანმა იმდენიც არ იცის, რომ აუტისტი სალანძღავი სიტყვა არ არის!

მეორეც - რა ეტყობა ირაკლი კობახიძეს აუტისტობი-

სა? ვინ თქვა, რომ საზოგადოებასთან არ ეკონტაქტობს? აბა, რას აკეთებს?

თვით ჭიჭე კონტაქტობს საზოგადოებასთან? ვისთანაც ეგ კონტაქტობს, ის საზოგადოებაა?

მერე თითქოს ბოდიშიც მოიხადა ამ აბუეტმა, მაგრამ კარგით რა, კარგით რაააა....

ეს ბებიაშის სოუსის მქექავი როგორ და რანაირად ბედავს ამდენს?

ამას ვილაცა პანჩურს ამოარტყამს და მერე დაიწყებს, პოლიტიკურია, ბიძინამ მომიგზავნაო. რა, ბიძინა გავაღებ, ტელევიზორში გამოდი და სისულეები ილაპარაკეო?

შენ თვითონ ეგეთი უხვირო ხარ და ვილაცა კულუსუნს დაგიზიანებს, აბა, რას იზამს?!

ჰო, ირაკლი კობახიძეს კიდევ იმ ბრალდებას უყენებს, საოკუპაციო ხაზთან არ ყოფილაო.

ჰმ... რას ამბობ, შენ თუ იყავი და შარვალიც ჩაიხადე, რუსები კავკასიონს გადალმა გადარეკე, აი!

ჩავლენ ამ საოკუპაციო ხაზთან, მოიჩრდილავენ შუბლსა, კამერების წინ იბოდილალებენ რალაც სისულელებსა და გადაუხვევენ სადმე რესტორანში. ჰო, ფარ-ხმალს რესტორნის კუთხეში მიაცუდებენ ხოლმე დროებით.

გელა ზადალაშვილი



გაერთიანებული რედაქციის მთავარი რედაქტორი: გიორგი მამაცაშვილი

მთ. რედაქტორის მოადგილეები: ანა მათიაშვილი, დიანა ლიპარტელიანი

რედაქტორი: მაია მარგველანი

შემოქმედებითი ჯგუფი: თამარ კვარაცხელია, თამარ კიკალიშვილი, ბაკურ სვანიძე, ნინო გოძიაშვილი, თენა გოგინაშვილი, ეკა ზარნაძე.

სტილისტ-რედაქტორი: ნონა ხუციშვილი

მენეჯერი: ნინო ბუაჩიძე

სოციალური ქსელის მენეჯერები: გიორგი სალუქვაძე, სოფიო ჭინჭარაული

ტექნიკური დირექტორი: მერაბ დულარიძე

დამკაბადონებელი: გიორგი მახარაშვილი

მისამართი: თბილისი, აკაკი წერეთლის # 116
წერილები გამოგზავნეთ ელექტრონულ მისამართზე: kvirisambebi@gmail.com

გაზეთი დამოუკიდებელია და ხელმძღვანელობს თავისუფალი პრესის პრინციპით. რედაქციის აზრი, შესაძლოა, არ ემთხვეოდეს ავტორთა მოსაზრებებს. რედაქციაში შემოსული მასალები არ რეცენზირდება და ავტორებს უკან არ უბრუნდებათ. აზრი დაცულია აბსოლუტური პრივილეგიით. ფაქტების სიზუსტეზე პასუხისმგებელია ავტორი. ავტორთა განწყობა გადამოწმებას არ ექვემდებარება. მასალის დაუბეჭდაობა არ მოტივირდება. საავტორო უფლებები დაცულია. რედაქცია პასუხს არ აგებს სოციალური ქსელიდან და სხვა მედია-საშუალებებიდან გადმობეჭდილ, ან უცხოური პრესიდან თარგმნილი მასალების, ფაქტების, ინფორმაციის სიზუსტეზე, აგრეთვე სარეკლამო განცხადებების შინაარსსა და სტილზე.

გამომცემელი: გამომცემლობა „საშუაში“

„ამ გონებრივად გარღვეულს პრეტენზიები აქვს, პრემიერ-მინისტრი უნდა გახდეთ!“

NATO-ს ახალი შუი, რუსეთის დაუქინებელი მხარი, ნიდერლანდების პრემიერ-მინისტრი იქნება



NATO-ს მეთაურობის ხელმძღვანელი ნიდერლანდების პრემიერ-მინისტრი მარკ რუტე ხდება. ახალი გენერალური მდივანი 30-ე ქვეყნის მთავრობამ კონსენსუსით უნდა დაამტკიცოს. ამ თვალსაზრისით, მნიშვნელოვან როლს ასრულებს რეგიონული ინტერესები, წარმომავლობა და პოლიტიკური დღის წესრიგი, ასევე – კანდიდატის წარმომავლის ქვეყნის სამხედრო და დიპლომატიური მნიშვნელობა.

NATO-ს მოქმედი გენერალური მდივანი, ნორვეგიელი იენს სტოლტენბერგი, 2005-2013 წლებში ხელმძღვანელობდა ნატოს, 2014 წლის 1 ოქტომბერს მას კიდევ ერთი ვადით გაუგრძელდა ამ თანამდებობაზე ყოფნა. რაც შეეხება სტოლტენბერგის მომავალს, რომელიც ნატოს ისტორიაში ერთ-ერთი ყველაზე სუსტი გენ-მდივანია, მას ნორვეგიის ცენტრალური ბანკის ხელმძღვანელის თანამდებობის დაკავება სურდა და ალბათ იქ გააგრძელებს საქმიანობას.

იენს სტოლტენბერგის შემცვლელად უბრუნდებიან თანამდებობაზე და ინტერესთა ბალანსი, ხელი შეუწყოს კონსენსუსს ნატოს წევრებს შორის. ამასთან, აუცილებელია, რომ ნატოს ხელმძღვანელის პოსტზე წარდგენილი კანდიდატი წარსულში იყოს სახელმწიფოს ან მთავრობის მეთაური, აუცილებელია, რომ კანდიდატს კარგი ურთიერთობა ჰქონდეს ვაშინგტონთან, რომელსაც ეკუთვნის საბოლოო სიტყვა.

იენს სტოლტენბერგის შემცვლელის შესახებ მედიამ სხვადასხვა ინფორმაცია ვრცელდება, თუმცა უკვე ცნობილია, რომ ნიდერლანდების პრემიერ-მინისტრს მარკ რუტეს კანდიდატურას ნატოს გენერალური მდივნის თანამდებობაზე უნგრეთმა და სლოვაკეთმა დაუჭირეს მხარი. რუტემ ორბანიადმი წერილში დაუდასტურა მას, რომ ნატოს გენერალური მდივნის პოზიციაზე არჩევის შემთხვევაში, ის პატივს სცემს ალიანსის ახლანდელ ხელმძღვანელთან, იენს სტოლტენბერგთან მიღწეულ შეთანხმებებს იმის თაობაზე, რომ ბუდაპეშტი უკრაინისთვის დახმარების განხორციელების დასაწყისში მონაწილეობას არ მიიღებს, მაგრამ არც დაბლოკავს მათ.

18 ივნისს რუტეს კანდიდატურის მხარდაჭერის შესახებ სლოვაკეთის პრემიერ-მინისტრმა პეტერ პეღრეზმა სატელევიზიო ეთერში გამოაცხადა. ამდაგვარად, მარკ რუტე ნატოს მომდევნო გენერალური მდივნად რომ იქნას არჩეული, თავისი კანდიდატურა რუმინეთის პრემიერ-მინისტრმა კლაუს იოჰანისმა უნდა მოხსნას. ჩრდილოატლანტიკური ალიანსის ყველა დანარჩენი წევრის მხარდაჭერა ნიდერლანდების პრემიერ-მინისტრს უკვე აქვს.

იენს სტოლტენბერგი აცხადებს, რომ მის შემცვლელად არჩევის მაღალი შანსი სწორედ მარკ რუტეს აქვს. სტოლტენბერგის თქმით, როგორც წესი, თავს იკავებს თავის

შემცვლელზე კომენტარის გაკეთებისგან, რადგან თავად არ ირჩევს მას.

* * *

მოლოდინო, რომ სტოლტენბერგის შემცვლელად შეცვლის ნატოს პოლიტიკას, ამას არ ეთანხმება პოლიტოლოგი, საერთაშორისო ურთიერთობათა მკვლევარი თამარ პიპინაძე, რომლის განცხადებით, ჩვეულებრივი როტაციული პროცესია და შესაბამისად, არც არაფერი არ იცვლება. მისი თქმით, თავმჯდომარეს შეიძლება რაღაცა ფუნქცია აქვს, მაგრამ არც იმდენი, რომ შეცვალოს ნატოს პოლიტიკა.

„გადანყვეტილების მიღების პროცესი არის ძალიან რთული, კონსენსუსის გზით ხდება. რაც შეეხება თავმჯდომარეს, არც

მას აქვს თავისი სტრატეგია, რომელიც აუცილებლად გათვლილია ათწლეულებზე. შესაბამისად, ამას ხელს არ შეუშლის ნატოს ხელმძღვანელობაში ვინც არ უნდა მოვიდეს, ეს არის კონკრეტული ინდივიდი, რომელსაც არ აქვს რაიმე გადაწყვეტილების მიღების შესაძლებლობა. ყველაფერი განვიხილოთ და შესაბამისად, აღსრულებდა იმ სახელმწიფოს ნება, რომელსაც აქვს ზეგავლენა ამ ორგანიზაციაზე. ვთვლი, რომ უნდა დაველოდოთ აშშ-ის არჩევნებს. გარკვეული ცვლილებები განხორციელდება და ამაში გასათვალისწინებელია აშშ-ის ყოფილი პრეზიდენტის და ახლა უკვე კანდიდატის განცხადებები თუნდაც ნატოსთან დაკავშირებით. საკმაოდ არაორდინარული



თუ ისე დიდი დატვირთვა აქვს და ამიტომ დიდი მნიშვნელობა არ აქვს, ვინ იქნება, ის დამოუკიდებელ გადაწყვეტილებებს ვერ იღებს. მიზანია, რომ ახალ თავმჯდომარეს არაფრის ცვლილება არ შეუძლია. ალბათ, ნატოს პოლიტიკა უნდა შეიცვალოს ახალ რეალიზმთან დაკავშირებით. ეს ჩვეულებრივი როტაცია არის, ახალი კანდიდატურა, რასაც დიდი მნიშვნელობა არ აქვს და სწორედ ამიტომ დაუჭირეს მხარი სლოვაკეთმა და უნგრეთმა”, – აცხადებს for.ge-სთან საუბრისას თამარ კიკნაძე.

ექსპერტი უსაფრთხოების საკითხებში დამით პუბლიკისტი აცხადებს, რომ ამ შემთხვევაში, აუცილებლად ყურადღება უნდა გავამახვილოთ საქართველოსთვის ყველაზე მნიშვნელოვან ცვლილებებზე და ეს უკავშირდება აშშ-ის საპრეზიდენტო არჩევნებს, რადგან ამერიკელი საზოგადოების მიერ მიღებული გადაწყვეტილება პოვეს ასახვას მსოფლიოს შემდეგ პოლიტიკაზე. „რაც შეეხება, როგორც აშშ-ს, ისე ნატოს,

პიროვნება, არ ვიცი რამდენად შეძლებს, მაგრამ შესაძლებელია, არსებულ ცალკეულ გეგმას გარკვეული წინააღმდეგობა კი გაუწიოს”, – აღნიშნა for.ge-სთან საუბრისას დავით უხახალაშვილმა.

ანალიტიკოს ირაკლი გაგალიას განცხადებით, ჩრდილოატლანტიკური ალიანსი, რომელიც ბიპოლარულ მსოფლიო წესრიგში ჩამოყალიბდა, დღესაც ერთ-ერთ მთავარ სუბიექტად გვევლინება გლობალურ პოლიტიკაში. მისი თქმით, ალიანსის შექმნის ერთ-ერთი მთავარი მიზეზი ევროპის გასაბჭოების პოლიტიკის წინააღმდეგ მიმართული მოქმედებებია, თუმცა სსრკ-ს დაშლის შემდგომ მან მაინც განაგრძო არსებობა და მეტიც, წინარე პერიოდთან შედარებით, კიდევ უფრო გაფართოვდა.

„ამერიკის ყოფილი პრეზიდენტის დონალდ ტრამპის პრეზიდენტობის ვადაში, მის მიერ დიდ გამოთქმულ აზრს ნატოდან აშშ-ს გასვლაზე, დიდი გამოხმაურება მოჰყვა. თუმცა ამჟამინდელი პრეზიდენტის

ადმინისტრაციამ მსგავსი რიტორიკა წარსულს ჩააბარა, რაც 2023 წელს ფინეთის, ხოლო მიმდინარე წელს შვედეთის ალიანსში განხორციელდა დაგვირგვინდა.

უკრაინაში მიმდინარე დაპირისპირების ფონზე, დღეს აქტუალური საკითხი გახდა ნატოს მომდევნო გაფართოება და ზოგადად, მისი პოლიტიკა, ვინაიდან მკვლევართა უდიდესი ნაწილი თანხმდება იმაზე, რომ აშშ-ს ჰეგემონია დასრულდა და სრულიად ახალი მსოფლიო წესრიგის ფორმირებას ვადავნიებთ თვალს, რაც წარსულში უალტერნატივოდ მიღებული მოცემულობების გადახედვას საჭიროებს. ყოველივე ეს ალიანსსაც ეხება და მას მოუწევს, ანგარიში გაუწიოს ისეთ ძლიერ აქტორებს, როგორებიც არის რუსეთის ფედერაცია და ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკა არიან”, – აცხადებს გაგალია.

თავდაპირველად მნიშვნელოვანია იმის გაგება, თუ რას წარმოადგენს მომავალი სავარაუდო ნატოს გენერალური მდივანი. რუსეთ-უკრაინის კონფლიქტის დაწყებიდან ორი წლის განმავლობაში, რუტე იყო ერთ-ერთი მამოძრავებელი ძალა, რომელიც უკრაინისადმი ევროპის სამხედრო მხარდაჭერის უკან იდგა და მუდმივად ხაზს უსვამდა იმას, რომ ევროპაში მშვიდობის უზრუნველსაყოფად რუსეთის ბრძოლის ველზე დამარცხება იყო აუცილებელი. მისი ბოლოდროინდელი ხელმძღვანელობით, ნიდერლანდებმა თავდაცვის ხარჯები ნატოს წევრებისათვის საჭირო მშპ-ს 2%-იან ბიუჯეტზე გაზარდა, მიანოდა კიევს F-16 გამანადგურებელი თვითმფრინავები, არტილერია, დრონები და საბრძოლო მასალა, ასევე დიდი ინვესტიცია განხორციელდა საკუთარ არმიში.

„უპირველესად, რუტეს კანდიდატურას თურქეთი ეწინააღმდეგებოდა, თუმცა აპრილში იგი დაეთანხმა და მსვლელობა მისცა მის გენერალურ მდივნად არჩევას. მოგვსენებთ, ალიანსი გადაწყვეტილებებს კონსენსუსით იღებს, ამიტომ ნებისმიერ კანდიდატს 32-ვე მოკავშირის მხარდაჭერა სჭირდება. რუტეს კანდიდატურას ჯერ კიდევ ეწინააღმდეგება ოფიციალური შექარესტი, რომლის პრეზიდენტი კლაუს იოჰანისიც იბრძვის ამ თანამდებობისთვის, თუმცა ანალიტიკოსები ვარაუდობენ, რომ რუტესათვის ეს დიდ დამბრუნებებს არ წარმოადგენს. საკითხით დაინტერესებული ადამიანებისათვის მარტივია იმ დასკვნის გაკეთება, რომ ალიანსის ძირითადი მამოძრავებელი ძალა ამერიკის შეერთებული შტატებია, რომელიც რეალურად განსაზღვრავს თავად ალიანსის პოლიტიკას”, – ამბობს ანალიტიკოსი.

თამარ ძარჩავა

„მზარდი ეთნოკულტურული დიასპორები, რომელთა რიგში ყოველწლიურად მილიონობით მიგრანტებით ივსება, განსაზღვრავს „დიადი ინგლისის მომავლს“ რელიგიურ ლანდშაფტს”, – წერს „ხალხის ძალის“ წევრი დავით ქართველიშვილი სოციალურ ქსელში და ბოლო რამდენიმე წლის განმავლობაში დიდი ბრიტანეთის „დექრისტიანიზაციის“ პროცესის ანალიზს აკეთებს.

როგორც ქართველიშვილი აღნიშნავს, შოტლანდიაში, უელსსა და ინგლისში შეინიშნება ანგლიკანურ ეკლესიაში მრევლის შემცირება.

გარდა ამისა, როგორც ქართველიშვილი წერს, ეკლესია სულ უფრო ხშირად დაკავებულია „გენდერულად ნეიტრალური“ ლოკების შემოღებით ან ერთნაირსქესიანი წყვილების ამა თუ იმ ფორმით აღიარებით. ესეც რომ არა, მთელს

შოტლანდიის ეკლესია ამაჟამად თავის 100 ბაპარს ჩაღის ფასად ყიდის!



დავით ქართველიშვილი:
ანგლიკანური ეკლესია სულ უფრო ხშირად დაკავებულია „გენდერულად ნეიტრალური“ ლოკების შემოღებით ან ერთნაირსქესიანი წყვილების ამა თუ იმ ფორმით აღიარებით.

დიდი ბრიტანეთში მკვეთრად იზრდება მეჩეთებისა და მუდისტური ტაძრების რაოდენობა.

„სამწუხაროდ, მზარდი ტემპებით მიმდინარეობს დიდი ბრიტანეთის „დექრისტიანიზაციის“ პროცესი. შოტლანდიის ეკლესია ამაჟამად თავის 100 ტაძარს ყიდის, რომელთაგან ზოგიერთი 300 წლის წინ აშენდა.

უკანასკნელი 25 წლის განმავლობაში შოტლანდიის ეკლესიის

მრევლის რაოდენობა 80%-ით – ანუ 1 მილიონი ადამიანით შემცირდა. ახლა ის 250 ათასს არ აღემატება. ასევე 40%-ით შემცირდა მღვდლების (პასტორების) რაოდენობა.

რაც შეეხება ინგლისსა და უელსს, აქ ქრისტიანთა ოდენობა პირველად დაეცა 50%-ზე ქვემოთ. აქედან, ბრიტანელების მხოლოდ 6%-მა აღიარა, რომ რეველარულად დადის ეკლესიაში და ლო-

კულობს. ანგლიკანურ ეკლესიაში კვირაში ერთხელ წირვა-ლოცვაზე დამსწრე ადამიანების საერთო რაოდენობა 25 წლის განმავლობაში განახევრდა და დღეს 600 ათასს არ აღემატება...

2016 წლიდან დაწყებული, 300-ზე მეტი სამრევლო საერთოდ გაქრა. დარჩენილი სამრევლოების მეთხუთმედი კი აღარ ატარებს ყოველკვირეულ მსახურებას. ანგლიკანური ეკლესია სულ უფრო ხშირად დაკავებულია „გენდერულად ნეიტრალური“ ლოკების შემოღებით ან ერთნაირსქესიანი წყვილების ამა თუ იმ ფორმით აღიარებით. ყოველივე ეს კი, მხოლოდ ამჟამინდელი თავის რელიგიურ კრიზისს, ემიჯნება საკუთარ მრავალსაუკუნო-



ვან პრინციპებსა და ტრადიციებს რასობრივი და გენდერული დღის წესრიგის სასარგებლოდ.

ამავდროულად, მთელ დიდ ბრიტანეთში მკვეთრად იზრდება მეჩეთებისა და მუდისტური ტაძრების რაოდენობა, რომელთა საერთო რიცხვი ამაჟამად 2500-ს აღემატება. მაკალითად, ლონდონის ცენტრში, პიკადილის ქუჩის მახლობლად, ახლა იწყება დიდი სამსართულიანი მეჩეთის მშენებლობა.

ღირსეული

ქართული ფანოზი

მწიკის შუაგულში მოპოვებული უმაღლესი რანგის საერთაშორისო ტურნირის პირველი ქულა, დიხაყ, მოსალოცო ამბავია მას შემდეგ, რაც რამდენიმე დღის წინათ ამავდ კონტინენტურ ფორუმზე გატანილი პირველი ქართული გოლიც ვიზი-მით, მაგრამ დიდი სამამულო ომის დანების თარიღი შეგვეძლო სულაც ისტორიული პირველი გამარჯვებით აღგვენიშნა, თუმცა მოვლენები ჩვენთვის კარგად ნაცნობ ჰამბურგის ფოლპარკუბადიონზე, სადაც დაახლოებით ნახევარი საუკუნის წინათ გენიალური დავით ყიფიანის შედეგით დანიშნულ შემთხვევაში დინამომ დიდი ბრძოლა გაუმართა კევინ კივანსა და კამპანას, ისე განვითარდა, რომ ძნელია, სასტარტო მატჩისგან განსხვავებით, უიღბლობაზე დაინჯვნო კაცმა.

ჩეხეთთან ტოლ-სწორად გამკლავება კიდევ უფრო გაგვიჭირდა. ისე არ გავიგოთ, თითქოს ძირითად შემადგენლობაში დანიშნულ დავითაშვილთან რაიმე გვექონდეს სასაყვედურო – პირიქით, სწორედ მის აქტიურობას მოჰყვა დემიურტი ივან ჰამეკის განვითარებული გუნდის დაცვის მწყობრ განლაგებაში რამდენჯერმე გაჩენილი მზარი და შექმნილი პირველი საპენალტო ვითარება, რომელიც, როგორც ვიდევამოვინებამ დაადასტურა, გერმანელმა მსაჯმა და-ნიელ ზიგერტმა საამართლოინად გაატარა, თუმცა მონინაღმდეგე მალევე აუღო ალლო უმცროსი „ამრეზას“ სტილს და მისი ენთუზიაზმი ჩააქრო კიდევ, რასაც უხეშობითაც მიაღწია. მართლაც, მართალია, ნელ-ნელა შეხვედრის სადავეები დავითმით და საკუთარ საჯარო მოხელეებთან, მაგრამ პარალელურად მიქაუტაძე და კვარაცხელია სულ უფრო ხშირად ხდებოდა ნესვისის დარღვევის მსხვერპლი.

მიგვეყავდა, როცა მორიგი სტანდარტის შემდეგ ვარმა ბურთის ხელთან კონტაქტი აღმოაჩინა და მიქაუტაძემ კლასიკურად შეასრულა პენალტი – 1:0. აქამდე არაფერი გვითქვამს გიორგი მამარდაშვილის ფანტასტიკურ თამაშზე, რომელმაც უთანასწორო სანახაობა 11(!) სეივით დაასრულა და, რომ იტყვიან, „ლიონად“ მოგვიტანა ის ქულა, პლეი-ოფში გასვლის მიზერულ შანსს რომ გვინარჩუნებს – დავკვებანხებით,

პორტუგალიის ლამის უძლეველ არმადასთან გამარჯვება ურთულესი საქმეა, თუმცა ხომ იცით, ბურთი მრგვალია და ყველაფერი ხდება, მით უმეტეს თუ გავითვალისწინებთ, რომ თურქეთთან გასეირნების შემდეგ – 3:0 ისინი ვაღამდე გახდნენ მერვედფინალისტები და ადვილი შესაძლებელია, მონტელამ ლიდერები დაასვენოს ან თუნდაც ნახევარი ძალით ათამაშოს. ამავდროულად, ნუ დავგავიწყდება, რომ სწორედ მომავალი გადამწყვეტი ბრძოლის



და მინც, ალალი მადლობა მიჭებს!

რაც შეეხება ვილი სანიოლს, რა თქმა უნდა, მასაც სათანადოდ ვუფასებთ განსაკუთრებულ ღვაწლს და მოკრძალებით ვეკითხებით – რას ერჩის ბუღე ზიგვიძაძეს, ლევან შენგელიას ან ნიკა კვეცივესკირს?

მინაწერი: როგორც გვჩვენია, უკვე აქა-იქ გაისმა ხმები, ეს ვისთან დავკარგეთ ქულაში. მათ შეეხასხენეთ, რომ ჩვენგან ერთხელ უკვე იგემეს ევროპული ტრფიფი, ერთხელ ფინალი დათმეს და ორჯერაც მსოფლიოს ვიცე-ჩემპიონები გახდნენ. საერთოდ, კონტინენტზე სულ 3 ეროვნული ნაკრები იყო აქამდე (ჩეხეთი, მელგია, სან-მარინო), ვისაც ერთხელაც კი არ შეგხვედრივართ და აღნიშნული ტრიო ამიერდან ღუეტად იქცა.

და მთავარი: გერმანიამ პლანეტის მთელი ქართველობა გაერთიანებული. მოკლედ, ქართველი ყველგან ქართველია!

ბიბ პლატონიშვილი



თაობა



სამწიკის მიმდინარე ტაბუ ქალოსანთა ევროპის ჩემპიონატზე მომავალი თაობა განაგრძობს სასახელო წინამორბედთა მიერ ჩაყრილი სიკეთის ნერვის გახარებას, რაშიც

საბაყო შეხება

ზურაბ ანთაშუნის შევირდთა ბოლო 3 დღის მონაგრო დაგარწმუნებთ. 15-წლამდელები 96 კგ. 2 ოქრო – თეიმურ ხვედელიძე (აკვრასა და ორჯიდში) და 1 ვერცხლი (ატაქში). 81 კგ. 2 ვერცხლი – ლადო ძიგვიშვილი (აკვრასა და ორჯიდში). 17-წლამდელები 89 კგ. 1 ვერცხლი (აკვრამში) და 1 ბრინჯაო (ორჯიდში) – ჯამბურ გეორგიშვილი. ჯერჯერობით ჯვაროსანთა ყულაბაში 18 მელალი ჩაჩხრაილდა (8 ოქრო, 6 ვერცხლი და 4 ბრინჯაო). შუშობ. 3 ოქრო – ლუპა სილაბაძე.

ახალი სიცოცხლე

ნათლობა

ქალთა კალათბურთის დეპარტამენტის ხელმძღვანელის პაპა მენაშელისა და მისი მოადგილის ლელა მანაშას მცდელობათა შედეგად ეროვნულმა ნაკრებმა FIBA-სგან პირველ ოფიციალურ ტურნირზე ასპარეზობის უფლება მიიღო.

გოგონები პირველი დიდი ტურნირისთვის მზადებას თვეზე მეტა შეუდგნენ. გუშინ ბოლო ვარჯიში ჩაატარეს თბილისში და დამე კოსოვოში გაფრინდნენ ჩემპიონატზე საასპარეზოდ.

ჩვენი ნაკრები ითამაშებს ევროპის

კოსოვოში

ჩემპიონატზე პატარა ქვეყნებს შორის, რომელშიც 8 გუნდი მონაწილეობს. ჩვენს ჯგუფში კვიპროსი, მალტა და კოსოვო არიან და ჯგუფიდან პლეი-ოფში 2 საუკეთესო გადის. საქართველოს ნაკრების შემადგენლობა: მაგდა სვიანაძე, ნატალია ოთხმეზური, ქეთევან დანელაშვილი, ქეთევან მამუჩარაშვილი, ნატალია ჩუტკერაშვილი, სალომე კალანდაძე, კესო მარბაქაძე, ელისაშვილი ნიშიაშვილი, თამარ ჰაპუაშვილი, ხატია ქეჭურია, ანა ქავთარაძე, ეკატერინე წიფინიაძე. მთავარი მწვრთნელი: ნუშზარ ჯიშვილი



30 წლის შემდეგ

აფროსნობა ბათუმში 30-წლიანი პაუზის შემდეგ დაბრუნდა. გუშინ საზეიმოდ გაიხსნა ზღვისპირა ქალაქის დია პირველობა, რომელშიც საქართველოში მოქმედი სკოლები და კლუბები მონაწილეობენ.

ტურნირის ორგანიზატორი აჭარის აფროსნობის ფედერაციაა. „ბათუმისთვის და ბათუმელებისთვის სპორტის ეს სახეობა ძალიან ახლოებული და ორგანულია, რადგან ზღვასთან და საზღვაო ქალაქთან ასოცირდება. ბათუმს აქვს დიდი ტრადიცია სპორტის ამ სახეობაში, თუმცა, სამწუხაროდ, 30 წლის განმავლობაში ამ მიმართულებით სრული წყვეტა იყო და ჩვენი დიდი მცდელობით ის დაბრუნდა. დაბრუნდა საუკეთესო სამწვრთნელი გუნდით და გამოცდილებით.

არ იყო მარტივი ასეთი პასუხისმგებლობის აღება, თუმცა გუნდური მუშაობითა და კეთილი აღაზიანების დახმარებით ჩვენ ეს შეეძლო. სკოლა გამართულად მუშაობს ჩვენი ფედერაციის ბაზაზე და მოზარდებს საშუალება აქვთ, ამ სპორტს დაეუფლონ სრულიად უფასოდ, რაც დამატებითი სტიმულია ყველა მათგანისთვის“, – ამბობს კლუბის მთავარი მწვრთნელი მიხეილ პილაშვილი.

ღია პირველობის გახსნას აჭარის განათლების, კულტურისა და სპორტის სამინისტროს სპორტის დეპარტამენტის უფროსი ირმა ნიშანაძე დაესწრო, რომელმაც აფროსნობის განვითარების მნიშვნელობას გაუსვა ხაზი.

„სამი დღის განმავლობაში ჩვენი ქალაქი ღია პირველობას უმასპინძლებს. ვფიქრობთ, რომ ძალიან მნიშვნელოვანი და საინტერესო წამოწყებაა. მადლობა ამ ინიციატივის ავტორებს. ჩვენ ყველა საინტერესო და მნიშვნელოვან ინიციატივას მხარს ვუჭერთ და მომავალშიც დავეუფლოთ აუცილებლად, რადგან ბათუმისთვის საწყლოსნო სპორტის სახეობები ძალიან სიმბოლურია. სიმბოლურია ისიც, რომ სპორტის ამ სახეობაში პირველი გაცურვა ბათუმიდან სოხუმი განთავსდა წლების წინათ და დარწმუნებული ვარ, ერთ მშვენიერ დღეს, ბათუმიდან სოხუმიმდე, უსაფრთხოდ და მშვიდობიანად, ისევ გაცურავთ აუცილებლად“, – განაცხადა ირმა ნიშანაძემ.

აფროსნობის ბაღში

„ჩვენი ხარჯებით შექმნილი და შევიძინეთ 14 აფროსნობის და 2 მოტორიანი ნავი, რომლითაც მიმდინარეობს ყოველდღიური სასწავლო ვარჯიშები. ასევე ვგეგმავთ ოლიმპიური კლასის ნავების 50-მდე გაზრდას. ეს საშუალებას მოგვცემს მომავალში ბათუმში უმასპინძლოს სხვადასხვა შეჯიბრს, როგორც ქართველი, ისე უცხოეთიდან მონაწილე სპორტსმენების მონაწილეობით“, – ამბობს



აჭარის აფროსნობის ფედერაციის ვიცე-პრეზიდენტი ლომეზი ავაშიძე.

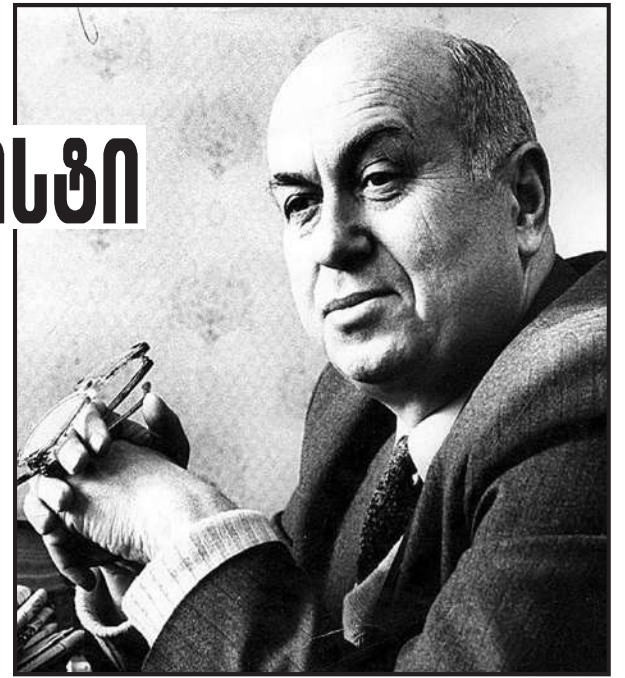
მნიშვნელოვანია ისიც, რომ უახლოეს მომავალში აჭარის აფროსნობის ფედერაცია გეგმავს შეზღუდული შესაძლებლობის ბავშვები და მოზარდები მიიღოს სკოლაში. შესაბამისი ინვენტარის შეძენაზე ზრუნვა უკვე დაწყებულია. შესაბამისად, სპორტსმენებს საშუალება ექნებათ მონაწილეობა მიიღონ პარასპორტულ ღონისძიებებში საქართველოსა და საერთაშორისო ასპარეზზე.

აჭარის აფროსნობის ფედერაცია 2023 წელს დაფუძნდა და ვეტერან აფროსნობთან ერთად ახალი თაობის სპორტსმენებს აერთიანებს. ფედერაციის ბაზაზე მოქმედებს აფროსნობის სკოლა, რომელშიც მოზარდები და უფროსი ასაკის მსურველები სპორტის ამ სახეობას სრულიად უფასოდ ეუფლებიან.

არდავიწყება

ერთი წელიც გასულა

ყველასგან გაპორჩეული მწერალი, მთარგმნელი, ჟურნალისტი



მქონია იმის ზედწინაგება მენახა, როგორ მუშაობდა ბატონი მურმან გომიშვილი, ჩინებული მექართულე, უბადლო მგადმონენებელი მსოფლიო შედეგებისა, უურნალისტი, უბელოცისტი, თავადაც შემქმნელი საინტერესო მოთხრობებისა და რეპორტაჟებისა. ბოლო-ჟამს მოგონებების გადატანა დაიწყო ფურცელზე, მოსაგონარი მართლაც მეგობარი ჰქონდა, ასე გავეიცოცხლა უცნობი ცხოვრებისეული დღეები ისეთი ლეგენდებისა და ქართული კლასიკოსებისა, როგორც ვახტანგ დიდი კონსტანტინე გამსახურდია და გოგლა ლეონიძე, შოლოხოვი და რასულ გამბათოვი. „დაუნდობელი“ იყო სხვათა ქმნილების შეფასებისას, მაგრამ პირუთენელი. ცხოვრებაც ასეთი ჰქონდა გავლილი – ორსახოვანი იანუსივით. ერთი სახით კეთილი, გულჩვილი, ალალი, მუდამ გვერდში მდგომი და გაჭირვებაში ხელგამართავი იყო, საოცარი იუმორითა და გულქართლობით, მეორე მხრივ, დაუნდობელი, მკაცრი, ხანდახან ისეთი კუჭტი, რომ იფიქრებდი, რამდენი ვინმე ყოლოდა გამსწარებული. მაგრამ „ქართული იანუსის“ ორივე სახიდან ის დიდი პროფესიონალი იყო, თავდადება და სიტყვის ერთგულება გამოსწავლიდა, რაც ყოველგვარ სიმკაცრესა და დაუნდობლობასაც კი ისე გააცამტვერებდა, რომ სიტყვას ვეღარ შეუბრუნებდი.

სიახლეს, უკერპიტებდა ქართული კილოკავებს და მასავით დაუნდობელ რაზმებს, ხან ქართლელი ტეტრასავით აამეტყველებდა, ხან – დინჯი კახელივით, ხანაც – კობტაპურუნა იმერელი აზნაურივით. უხაროდა, რომ რაზმე მისი იყო. თითქმის ნახევარი საუკუნეა, ვთარგმნი, ერთმანეთს არც ერთი გამოცემა არ ჰგავს – იტყოდა.

ასევე ეფერებოდა მილორად ჰაიჩს, პაულო კოელიოს, მანამდის – კონსტანტინე პაუსტოვსკის... ცხოვრობდა მათი სამყაროთი, მათი ცხოვრებით და თავად ქმნიდა უკვდავთა ქართულ ვერსიებს. სწორედ ამიტომაც იყო ორსახა იანუსი, ხან ქართლელი გოგიაშვილი, ხან ქართლელი რაზმე, ხანაც ვინა და ხანაც ვინ. არ ერიდებოდა ნებისმიერის აზრის გაზიარებას, რა თქმა უნდა, თუ საქმეს წაადგებოდა. მისი საქმე კი ლიტერატორობა იყო. ყველასგან განსხვავებული, მგადმონენებელი გოგიაშვილი.

მასხოვს დიდ ჩინელ მო იენს რომ თარგმნიდა. მაგიდაზე ჩინეთის ისტორიის წიგნი ედო, ეს უზარმაზარი ნაშრომი ერთ წელიწადში თარგმნა, მაგრამ მერე ისე გულდაგულ აშლაშინა, ააჩინურ-ქართულა, რომ არაფერად ჩამოუვარდა რაზმებს, ისედაც შეჩვეულსა და გათავისებულს. – თვალმომჭურული დავდივარ, ჩინელად ვიქცეო, – ჩვეული იუმორით იტყოდა და იცინოდა. ერთხანს იმ უძველესი, აღმოსავლური ფილოსოფიითა და ყოველდღიურობით ცხოვრობდა. ამიტომაც დიდო უზარმაზარი წიგნი უდიდესი თანამედროვე ჩინელი კლასიკოსისა, ისიც გურამისეული ქართულით.

უხაროდა, ჩინეს რომ მჩუქნიდა. ათობით მის მიერ გადმონენებული კლასიკოსი ბრძანდება ჩემს მიზლითუვაში თბილი სასაჩუქრე წარწერებით. ეს წარწერები ცალკე ისტორიაა – სიყვარული, ჯუისი დარიგება, სურვილები და ყურისანეგას, რომ ვეძახით ქართველები, ისიც არ ავიწყდებოდა.

არც მე მაგინწყდება, ბატონო გურამ, მეგობარი სიკეთე, თუნდაც მწერალთა კავშირში თქვენი და ჯანსუღ ჩარკვიანის რეკომენდაციები. ვკითხულობ და მიკვირს, ვინ ყოფილა ვინ-მეთქი. ხელიც შემიშალა, იშვიათად ვაქვეყნებ ნოველებს, რადგან თქვენი თვალთა ვგომავ, რა დაუკავლი, ან რა გამომჩა, ხომ არ გავყოყოჩდი, ანდაც, ეს მოეწონება კი ვინმეს? ჩვენმა უნიჭიერებამა ლიტერატორმა ზაალ ბოტკოველმა რეკომენდაციებს გადახედა

და მოხრა, ქსეროქსზე გადაიღე და ისე მომიტანე, თრიგინალები შენ დაიტოვე, გადაბეჭდვა არ უნდა, ეს ისტორიააო. ჰოდა, სახლში მაქვს, ბატონო გურამ, თქვენი „მოფერებები“ შენახული. არც ის დამეცნებია, რომ დამარიგეთ, ახლა ორმოცდაათს გადასცდი და რამე დიდი ნაწარმოები, თუნდაც მოგონებები დაწერე, ისეთ ხალხთან გინევს ურთიერთობა და ცხოვრების წლების გატარება, შევეუნახოთ შთამომავლობას, თუნდაც ერთი კაცი რომ წაიკითხავს, მიხვდება, რა დროში გვიცხოვრიაო.

მეც გადავწყვიტე და ვინცმე, ოღონდ თქვენი ვახსენებთ, 25 ივნისს ხომ წელიწადი სრულდება რაც ზეციურ საქართველოში გადაინაცვლეთ, სულ მალე თქვენი საიუმბილო თარიღიც მოვა, 19 ივნისს 90 წელიწადი შეგისრულდებოდათ. მთავარი რედაქტორის თხოვნა, თქვენზე მოსაგონარი დამწერა, ბოლო წუთამდე გავწელე, მეგობარი ვიფიქრე და რედაქციაში გუშინ მივიტანე... ახლა თქვენზე შეფასება – ვიცი, მეგობარი დაუკავლი, ისე არ გამოვიდა, როგორც თქვენ მაქვთ, მაგრამ გულით დაწვნი და მიხვდებით. ისე, თქვენ ყველაზე კარგად იცით, როგორ გადმოვაგულე ფურცელზე... გპირდებით, 100 წლის იუბილეზე უკეთ დაწვნი...

მამუკა ვაშაკიძე



19 წლის ბიჭი სავით მოქალაქე – დაკავებულია სავით პირი

თბილისში ცემის შედეგად მიყენებული დაზიანებებით 19 წლის ბიჭი გარდაიცვალა.

არსებული ინფორმაციით, შემთხვევა რამდენიმე დღის წინ ვარკეთილში მოხდა. ახალგაზრდა ბიჭს უცნობი პირები ფიზიკურად გაუსწორდნენ.

დაზარალებული კლინიკაში მძიმე დაზიანებებით მოათავსეს, თუმცა მისი გადარჩენა ვერ მოხერხდა.

როგორც შინაგან საქმეთა სამინისტროში განაცხადეს, ჯგუფური დანაშაულის ბრალდებით დაკავებულია სამი პირი. მომხდარზე გამოძიება სსკ-ის 117-ე მუხლით მიმდინარეობს, რაც ჯანმრთელობის განზრახ მძიმე დაზიანებას გულისხმობს.



პროკურატურამ საქსუალური მანიაკი დააკავა!

საქართველოს პროკურატურამ პირადი ცხოვრების საიდუმლოს უკანონოდ მოპოვების და შენახვის, ასევე გამოძალგის და სქესობრივი კავშირის იძულების ფაქტებზე ერთ პირს ბრალდება წარუდგინა. უწყების ცნობით, შინაგან საქმეთა სამინისტროს მიერ ჩატარებული გამოძიებით დადგინდა, რომ ბრალდებულმა უკანონოდ მოიპოვა და შეინახა დაზარალებულის პირადი ცხოვრების საიდუმლოს ამსახველი ფოტო-ვიდეომასალა და სახელის გამტეხი ინფორმაციის გახმაურების შექარით დაზარალებულს სხვადასხვა დროს თანხები გამოსძალა. ასევე, აიძულა მასთან სქესობრივი კავშირის დამყარება.

„სამართალდამცველებმა ბრალდებული 21 ივნისს დააკავეს. მისი პირადი და საცხოვრებელი სახლის ჩხრეკის შედეგად ამოღებული მობილურ ტელეფონებსა და კომპიუტერულ ტექნიკაში ასევე ნახა იქნა სხვადასხვა პირებთან ინტიმური კავშირის ამსახველი უკანონო ჩანაწერები. მიმდინარეობს საგამოძიებო და საპროცესო მოქმედებები სხვა შესაძლო დაზარალებულების დადგენის მიზნით.“

დაკავებულ პირს ბრალდება საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 157-ე პრიმა მუხლის პირველი ნაწილით (პირადი ცხოვრების საიდუმლოს უკანონოდ



მოპოვება და შენახვა), 181-ე მუხლის პირველი ნაწილით (გამოძალა, რასაც ერთვის დაზარალებულის მიმართ სახელის გამტეხი ცნობის გახმაურების და ისეთი ცნობის გავრცელების შექარა, რომელმაც შეიძლება არსებითად დააზიანოს მისი უფლებები) და 139-ე მუხლის პირველი ნაწილით (სქესობრივი კავშირის იძულება, სახელის გამტეხი ინფორმაციის, პირადი ცხოვრების ამსახველი ინფორმაციის გახმაურების შექარით) წარედგინა.

პროკურატურა ბრალდებულისთვის აღკვეთის ღონისძიების სახედ პატიმრობის შეფარდების შეამდგომლობით, სასამართლოს კანონით დადგენილ ვადაში მიმართავს, – ნათქვამია ინფორმაციაში

გიორგი გახელაძეს ისევ ეძებენ...

დაპარტული უფროსის, პროფესორის, გიორგი გახელაძის მეუღლე, ირმა მალაქიძე სოციალურ ქსელში ემოციურ პოსტს აქვეყნებს, რომელსაც უცვლელად გთავაზობთ:

„მე და გიომ ერთმანეთი „რეზონანსში“ გავიცანით. ყველაზე მზრუნველი ადამიანი იყო, ვისაც იქამდე ვიცნობდი და იმის შემდეგაც. გიო ახვლედიანი მა მისტერ ვულფი შეარქვა. ფილმ „მაკულატურას“ ერთ-ერთი გმირის სახელი, კაცის, რომელიც ყველას უგვარებს პრობლემებს. მართლა ასე იყო. ყველაზე ზრუნავდა. საახალწლო კარნავალზე, მასხოვს, ყველაზე „მა-მა-ურნალისტის“ პრიზიც გადასცეს.“

ეს ფოტოები იმდროინდელია. ჩვენი გაცნობის პირველი თვეების. გიო ჩემი განყოფილების რედაქტორი იყო და მასალაზე წასულს, გვიან რომ მიწვევა დაბრუნება რედაქციაში და მუფტი უკვე დაკეტილი იყო, ყო-



ველთვის მახვედრებდა სენდვიჩს და ყავას. ავად თუ გახვდებოდი, ეჭიმთან მივყავდი. ქალაქში, სადაც ოჯახი არ მყავდა, შეილივით მივლიდა და მატრონობდა. მაშინ უბრალოდ მისი თანამშრომელი ვიყავი. და მხოლოდ ჩემს მიმართ არ იყო ასეთი. ყველაზე ზრუნავდა.

იმის შემდეგ 26 წელი გავიდა და არაფერი შეცვლილა. ყველა დარდს მამორებდა, საკუთარი გულის ხარჯზე. ჰოდა, როგორ დავიჭერო, რომ ახლა ამისთვის გამომეტებს და მარტოს დამტოვებს?..

უბედური შემთხვევა სოფელ ნაკრაში

უბედურ შემთხვევას სოფელ ნაკრაში ახალგაზრდა კაცის სიცოცხლე ემსხვერპლა.

„მდინარის ტალღა შეეჯახა და ტრავმა მიიღო ძლიერი. გადარჩენა ვერ მოხერხდა“, – წერს ახლობელი.

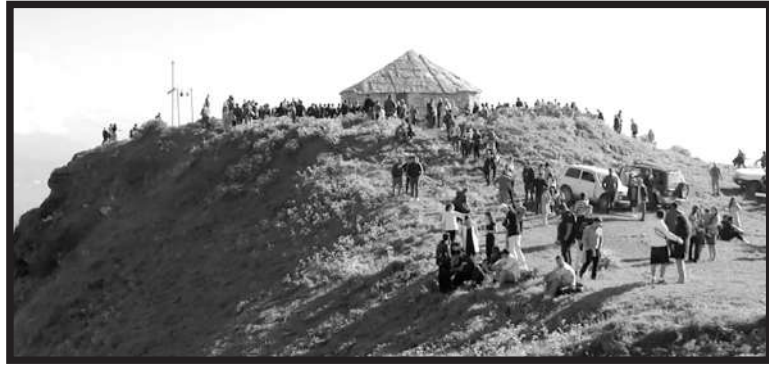
არსებული ინფორმაციით, გარდაცვლილი 45 წლამდე მამაკაცი დავით გვარამია.

მას მდინარის პირას ფეხი აუყურდა და ამომოქრებულ მდინარეში ჩავარდა. ცხედარი ნაპოვნია და გადასვენებულია მისსავე საცხოვრებელ სახლში.

ლექსები „ხაბლონი“ ღვინისა და იხივით

დიდიან ხვამლის წმინდა გიორგის სახელობის ეკლესიაში, რომელიც ზღვის დონიდან 2000 მეტრზე მდებარეობს, შაბათს, 22 ივნისს წირვა აღავლინა ჭყონდიდის, ცაგერის და ლენტეხის მიტროპოლიტმა სტეფანემ.

გვერდით იმყოფებოდნენ რაჭა-ლეჩხუმ-სვანეთის მაჟორიტარი დეპუტატი გოჩა ენუქიძე, სახელმწიფო რწმუნებული პაპუნა მარგველიძე, რწმუნებულის მოადგილე ალუდა თუთისანი, ცაგერის მუნიციპალიტეტის მერი ლევან ზალკანიანი, საკრებულოს თავმჯდომარე ჭაბუკი ჭაბუკიანი, მერიის და საკრებულოს წარმომადგენლები.



საქართველოს კულტურული მემკვიდრეობის დაცვის ეროვნული სააგენტოს, რაჭა-ლეჩხუმ-ქვემო სვანეთის სახელმწიფო რწმუნებულის ადმინისტრაციის, მაჟორიტარი დეპუტატის გოჩა ენუქიძის და ცაგერის მუნიციპალიტეტის მერიის ჩართულობით უახლოეს მომავალში დაიწყება ხვამლის წმინდა გიორგის სახელობის ტაძრის სრული სარეაბილიტაციო სამუშაოები.

გადაღებულია საქართველოში

Metro Production-მა კანის საერთაშორისო ფესტივალზე GRAND PRIX მოიგო. ამის შესახებ ინფორმაციას სოციალურ ქსელში თავად კომპანია ავრცელებს.



ყველაზე მაღალ წერტილზე ფრიალებს, - წერია Metro Production-ის მიერ გავრცელებულ ინფორმაციაში. Metro Production ერთ-ერთი წამყვანი სარეკლამო კომპანიაა საქართველოში, რომელიც 10 წლის წინ დაარსდა და 25-მდე ადამიანი ჰყავს დასაქმებული.

სრულმეტრაჟიანი მხატვრული ფილმების კონკურსის გამარჯვებული პროექტები

ეროვნული კინოცენტრის ინფორმაციით, კინემატოგრაფიის ეროვნული ცენტრის მიერ გამოცხადებული კონკურსის - „სრულმეტრაჟიანი მხატვრული ფილმების წარმოების დაფინანსება“ - მეორე ეტაპზე გადასული 6 პროექტიდან კომისიის მეორე შემადგენლობამ ხმათა უმრავლესობით (3 ხმა ერთის წინააღმდეგ) შეარჩია ორი გამარჯვებული პროექტი: „მძოლა (მერი გაბრიელი)“ - რეჟისორი და პროდიუსერი გიორგი კაჭარავა და „ღრუბლებს იქით“ - რეჟისორი თეიმურაზ ბაგლაძე (გიორგი ბაგლაძის ნაშრომია), პროდიუსერი ნოდარ დუმიტი.

ჰოლოკოსტს გადაჩენილი 102 წლის ქალი ბერძენული Vogue-ის ბერძენული

მოდის საკულტო ჟურნალის Vogue-ის გერმანულმა გამოცემამ 2024 წლის ივლისისა და აგვისტოს ნომერი გამოაქვეყნა. ნომერის განსაკუთრებული ქავერ-ვარსკვლავი ჰყავს - 102 წლის ბერძენი Margot Friedländer. 1943 წელს მარგოს ოჯახი, ნაცისტური გერმანიის მიერ იქნა მოკლული.

ერთადერთი გადაჩენილი წევრია. მან გერმანია 1946 წელს დატოვა და ცხოვრების უდიდესი ნაწილი აშშ-ში გაატარა. მარგო გერმანიაში 2010 წელს დაბრუნდა, რათა ახალგაზრდებისთვის ნაცისტურ გერმანიაში გატარებული წლების პირადი გამოცდილება გაეზიარებინა. გერმანული Vogue-ისთვის იგი ფოტოგრაფმა Mark Peckmeziან-მა გადაიღო.



ეკოკავშირში ელექტრომობილების გაყიდვები მკვეთრად გაიზარდა

ევროპის უდიდეს ეკონომიკაში, გერმანიაში ვარდის მაჩვენებელი 30%-ს აღწევს, ზოგიერთ ბრენდზე, მაგალითად, Volvo-ზე, MG-სა და BYD-ზე ვარდნა 50%-ის ფარგლებშია. ასეთ მკვეთრი შემცირება იმ მართი მოცემულობითაა განპირობებული, რომ ევროკავშირმა ჩინეთში წარმოებულ ელექტრომობილებზე ტარიფები დააწესა, რამაც ევროკავშირის მაზრიდან იაფი, ჩინური ელექტრომობილები უბრალოდ გააქრო.

ქახეთში სტრუქტურული რეკონსტრუქციის დასრულება

დასრულებულია ვენახები, საზამთროსა და ნესვის ბაღები, დატბორილი სახლები - ასეთია კახეთში სტრუქტურული რეკონსტრუქციის შედეგები. ნუხანდელმა ძლიერმა სტრუქტურულმა და ქარმა ლაგოდეხის მუნიციპალიტეტის სოფლები დაზარალა.

ნინიგორის თემში. ძლიერი სეტყვის შედეგად, თითქმის განადგურებულია ერთ-ერთი და მრავალსართულიანი კულტურები, დატბორილია რამდენიმე საცხოვრებელი სახლი. ადგილობრივების ინფორმაციით, 15-20 წუთიანმა სტიქიამ, მოსავლის 80% მოსპო.

იახტიდან გაშვებულა ფოთისპირა საზღვაო ნაპირი

საზღვაო ნაპირი, კუნძულ შიდაზე, ტყის ხანძრის საქმეზე, 13 ადამიანი დააკავეს. ცნობას, ოფიციალურ პირებზე დაყრდნობით, ადგილობრივი მედია ავრცელებს და იუწყება, რომ ხანძარი კუნძულის ტყეში, იახტიდან გაშვებული ფეიერვერკის შედეგად გაჩნდა. ცამეტზე დაკავებული საზღვაო ნაპირის მფლობელია. მესამე დღის ცნობით, სტიქიის ზონაში სიტუაცია უკვე კონტროლს ექვემდებარება. ჰაერის ტემპერატურის მატებასთან ერთად, ტყის ხანძრებს ქვეყნის სხვა რეგიონებშიც ეგრძობა.

Table with subscription rates for different regions: აჭარა, აჭარა, აჭარა, აჭარა, აჭარა.

Table with subscription rates for different regions: აჭარა, აჭარა, აჭარა, აჭარა, აჭარა.



მთავარი რედაქტორი სპარტაკ ქობულაძე (599-36-00-35); რედაქტორის მოადგილე: მამუკა ვაშაკიძე (597-22-07-04); შემოქმედებითი ჯგუფი: ალექსანდრე მელიქიანი, თეიმურაზ მელიქიანი, გია პლატონიძე; პიარისა და მარკეტინგის მენეჯერი: რუსუდან ქობულაძე (577-77-27-17); სტილისტ-კორექტორები: ნაირა კეკელია, მაია იორამაშვილი.

ოპერატორი: შორენა გვილია. დაქვამდონებული: გიორგი მახარაშვილი. გაზეთი „საქართველოს რესპუბლიკის“ განახლებული ლოგოს ავტორი: გიორგი ნადარეიშვილი.

მისამართი: თბილისი, აკაკი წერეთლის # 116. წერილები გამოგზავნეთ ელექტრონულ მისამართზე: sak@sak.ge

გაზეთი დამოუკიდებელია და ხელმძღვანელობს თავისუფალი პრესის პრინციპით. რედაქციის აზრი, შესაძლოა, არ ემთხვეოდეს ავტორთა მოსაზრებებს. რედაქციაში შემოსული მასალები არ რეცენზირდება და ავტორებს უკან არ უბრუნდებათ. ფაქტების სიზუსტეზე პასუხისმგებელია ავტორი. საავტორო უფლებები დაცულია. რედაქცია პასუხს არ აგებს სოციალური ქსელიდან და სხვა მედია-საშუალებებიდან გადმოგზავნილ, ან უცხოური პრესიდან თარგმნილი მასალების, ფაქტების, ინფორმაციის სიზუსტეზე, აგრეთვე სარეკლამო განცხადებების შინაარსსა და სტილზე.

Advertisement for 'Kodori' magazine, including contact information and a barcode.